

รายงานการประชุมคณะอนุกรรมการบันทึกเจตนารมณ์

ครั้งที่ ๑๙/๒๕๕๐

วันพุธที่ ๔ กรกฎาคม ๒๕๕๐

ณ ห้องประชุมกรรมการหมายเลข ๑ ชั้น ๓ อาคารรัฐสภา ๑

เริ่มประชุมเวลา ๑๒.๒๐ นาฬิกา

(นายวัชรินทร์ ปัจเจกวิญญูสกุล ทำหน้าที่ประธานในที่ประชุม)

ประธาน : ผมขอเปิดประชุม เชิญครับ

นางสาววนิดา ทิพย์นวจินดา : หมวด ๕ แนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ ส่วนที่ ๑ บททั่วไป

มาตรา ๗๔ เจตนารมณ์ เพื่อกำหนดเจตจำนงและให้สภาพบังคับรัฐบาลต้องปฏิบัติตาม

แนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐอย่างจริงจัง รัฐบาลจะต้องตรากฎหมายและกำหนดนโยบายให้สอดคล้อง
กับแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ ก่อนที่รัฐบาลจะเข้าบริหารประเทศจะต้อง
แถลงแนวนโยบายต่อรัฐสภาว่าจะดำเนินการบริหารราชการแผ่นดินให้สอดคล้องตามแนวนโยบายพื้นฐาน
แห่งรัฐอย่างไร ภายในกำหนดระยะเวลาเท่าใด เพื่อเป็นการติดตามผลการปฏิบัติตามแนวนโยบายพื้นฐาน
แห่งรัฐ รัฐบาลจะต้องแถลงผลการดำเนินงาน ตลอดจนปัญหาหรืออุปสรรคต่าง ๆ ต่อรัฐสภา เพื่อเปิด
โอกาสให้สมาชิกรัฐสภาได้ซักถามหรือเสนอแนะแล้วแต่กรณี

หมายเหตุ

๑. หลักการคงเดิมตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐

แต่กำหนดให้บทบัญญัติในหมวดนี้เป็นเจตจำนงเพื่อมีสภาพบังคับให้คณะรัฐมนตรีต้องดำเนินการ
ตรากฎหมาย หรือกำหนดนโยบายให้เป็นไปตามที่ได้กำหนดไว้ ซึ่งแตกต่างจากรัฐธรรมนูญเดิมที่กำหนด
เพียงแนวทางในการดำเนินการ

๒. หลักการดังกล่าวนี้มีบัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช

๒๕๔๒ เป็นครั้งแรก

ประธาน : คือรัฐธรรมนูญฉบับนี้มีแนวที่จะให้รัฐบาลที่จะเข้ามาบริหารราชการแผ่นดิน

ให้ดำเนินตามนโยบายรัฐธรรมนูญ เพื่อให้มีสภาพบังคับ ก็คือกำหนดระยะเวลาในการ คือต้องแถลง
นโยบายแล้วก็ทำแผน พอเสร็จแล้วก็ต้องรายงานการดำเนินการทั้งหลายทั้งปวง ซึ่งมันต่างจากรัฐธรรมนูญ
ฉบับก่อน ๆ คือจะใช้คำว่า รัฐควร ในรัฐธรรมนูญปี ๒๕๔๐ ก็ใช้คำว่า ต้อง เหมือนกัน แต่ ต้อง ก็ยังไม่มี
สภาพบังคับเท่าไร

นายประโกชณ์ สภาวสุ : ขออนุญาตครับ ประโกชณ์นะครับ ผมเห็นในมาตรา ๗๔

ผมพยายามค้นหา ๒ - ๓ คำ ที่น่าจะมีอยู่ในนี้ คำแรกน่าจะพูดถึงเรื่องของการบริหารราชการแผ่นดิน
อย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด คือเหตุทั้งหลายทั้งปวงที่จะต้องให้มีการกำหนดความชัดเจนในระยะเวลา

วันพุธที่ ๔ กรกฎาคม ๒๕๕๐

กำหนดรูปแบบของการเสนอต่อรัฐสภาในเรื่องของการจัดทำรายงานแสดงผลการดำเนินการที่ดี การเสนอเรื่องของปัญหาและอุปสรรคที่ดี แม้กระทั่งระยะเวลาที่จะต้องเสนอปีละ ๑ ครั้ง การกระทำต่าง ๆ เหล่านี้ด้วยเหตุประสงค์ก็คือเพื่อที่จะให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดในการบริหารราชการแผ่นดิน อันที่ ๒ ที่น่าจะต้องมีอยู่ในความหมาย

อันที่ ๒ ที่น่าจะต้องมีอยู่ในความหมายของเจตนารมณก็คือว่า เจตนารมณคืออะไร ก็คือเพื่อให้ประชาชนได้รับรู้แนวทางและทิศทางในการบริหารราชการ รัฐบาลเพื่ออะไร เพื่อติดตามและตรวจสอบ อันนี้ก็คือเป็นเจตนารมณสำคัญคือเพื่อติดตามและตรวจสอบการบริหารงานดังกล่าว เพราะการตรวจสอบจะนำมาซึ่งอันหลังก็คือการถอดถอน การเสนอให้มีการแก้ไขกฎหมายหรืออะไรก็แล้วแต่ ในทิศทางการตรวจสอบจะมีกระบวนการตามมาที่จะบีบบังคับให้จะต้องทำตามความต้องการส่วนใหญ่ของประชาชน แต่ประชาชนจะรู้ได้อย่างไรว่า สิ่งที่เขาทำ ทำอะไรไป ตรงตามตัวเองหรือไม่ ก็ต้องมีมาตรฐานที่มาตรา ๗๔ นี้เป็นเกณฑ์ที่จะกำหนดทิศทางและรูปแบบ ที่นี้ในส่วน Paragraph แรกที่บอกระยะเวลาเท่าใด อันนี้จริง ๆ ก็เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด อย่างการกำหนดนโยบายในอันแรก น่าจะกำหนดนโยบายก่อนที่จะตรากฎหมาย เพราะนโยบายต้องมาก่อนกฎหมาย ถ้าจะเขียนตามนั้นจะครบ นโยบายต้องนำขึ้นก่อนกฎหมาย เพราะรัฐต้องกำหนดนโยบายก่อน แล้วกฎหมายจะตามมาเพื่อให้มีนโยบายนั้นมีผลบังคับใช้

ประธาน : เป็นไปได้ไหมจะให้ประชาชนทราบที่ท่านประโภชณแนะนำ ก็คือรัฐบาลจะต้องแถลงนโยบายและการตรากฎหมายให้สอดคล้องกับแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญนี้ ตามบทบัญญัติ เอาใหม่ ก่อนที่รัฐบาลจะเข้าบริหารราชการประเทศ มันซ้ำ แถลงนโยบายและตรากฎหมายให้สอดคล้องกับแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐธรรมนูญนี้ ก่อนที่จะเข้าบริหารประเทศ แต่มันต้องแถลงต่อสภาก่อน ถ้าอย่างนั้นต้องเปลี่ยนใหม่แล้ว รัฐบาลจะต้องแถลงนโยบายและการตรากฎหมายต่อรัฐสภา เอาตรงนี้ก่อน รัฐบาลจะต้องแถลงนโยบายและตรากฎหมายต่อรัฐสภา เอาต่อรัฐสภา มาไว้ตรงหลังนี้ ต่อรัฐสภาก่อนเข้าบริหารประเทศ เพื่อให้ประชาชนได้รับทราบ

นายประโภชณ สภาวสุ : อันนี้ที่จริงไม่ใช่เพียงแต่รับทราบ อันนี้คือต้องง่ายต่อการตรวจสอบ คือ Consultant ก็จะไม่ปล่อยลอยไป ก็จะตรวจสอบง่ายว่า เอานะ เวลานี้ต้องเป็นอย่างนั้นะ อันนี้ต้องมีเหตุมีผล

ประธาน : และเพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบการบริหารราชการแผ่นดิน ลองดู รัฐต้องแถลงนโยบายและการตรากฎหมาย เอาตรงนี้ก่อน เพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบการบริหารราชการแผ่นดิน

วันพุธที่ ๔ กรกฎาคม ๒๕๕๐

ประธาน : ลองขึ้นใหม่ ลองไล่มาทางด้านล่างสุดเลย ก็คือเครื่องกำหนดเจตจำนงมีสภาพ บังคับรัฐบาล ต้องก็มีพอ ผมว่ามันให้มีสภาพบังคับ รัฐบาลต้องปฏิบัติตามนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐอย่าง จริงจัง ทั้งนี้เพื่อประสิทธิภาพในการบริหารราชการแผ่นดิน และสามารถตรวจสอบได้ วรรคสองวรรคต่อมา รัฐบาลจะต้องแถลงนโยบายและการตรากฎหมายให้สอดคล้องกับแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐตาม รัฐธรรมนูญ ต่อรัฐสภาก่อนที่รัฐบาลจะเข้าบริหารประเทศ วรรคสอง เพื่อเป็นการติดตามผลการปฏิบัติตาม นโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ รัฐบาลจะต้องแถลงนโยบายการดำเนินงานตลอดจนปัญหาและอุปสรรคต่อรัฐสภา ปีละ ๑ ครั้ง เพื่อเปิดโอกาสให้สมาชิกรัฐสภาซักถามหรือเสนอแนะแล้วแต่กรณี โอ.เค. ใหม่

นายประโกศล สภาวสุ : มาตราที่ต่างจากปี ๒๕๔๐ ตรงที่ระยะเวลาใดเพื่อที่จะกำหนด ความชัดเจนในการตรวจสอบเพื่อไม่ให้เลื่อนออกไป รัฐบาลได้ตั้งมักจะหาเหตุ พอถึงเวลาจริง ๆ ก็จะมี ปัญหาทางการเมืองภายในพรรคเอง แล้วก็เลื่อนแนวทางการปฏิบัติไปบ้าง คือไม่ทันในรอบเวลาเสีย ทีเดียว แต่ว่าเราก็เอาผิดเขาไม่ได้ เพราะว่ายังกระทำอยู่ ทำในทอมแต่ว่าไม่ใช่เวลานั้นเวลานี้ เพราะฉะนั้น เวลานี้ก็คือว่า ในระยะเวลาใดต้องบอกมา เพราะฉะนั้นพอผิดระยะเวลาก็คือผิดรัฐธรรมนูญ ผิดนโยบายที่ แถลงไว้ต่อรัฐสภา เขาจะเอาผิดได้ตรงนี้สำคัญ ประเด็นนี้ต้องเน้นของเรื่องระยะเวลาด้วย

นางสาววนิดา ทิพย์นวจินดา : มาตรา ๗๕ เจตนารมณ์ เพื่อให้เกิดความชัดเจนในการ ปฏิบัติตามแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ คณะรัฐมนตรีจะต้องจัดทำแผนการบริหารราชการแผ่นดินไทย เพื่อ กำหนดมาตรการแนวทางและงบประมาณการปฏิบัติราชการในด้านต่าง ๆ รวมทั้งแผนการตรากฎหมายใน แต่ละปี ซึ่งสอดคล้องกับแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ ทั้งนี้เพื่อให้เกิดความชัดเจนเป็นแนวทางให้หน่วยงาน ราชการหรือองค์กรอื่น ๆ ของรัฐนำไปปฏิบัติ ทั้งเป็นประโยชน์แก่ประชาชนจะได้ทราบว่า แนวนโยบาย พื้นฐานแห่งรัฐแต่ละด้านได้รับการสนองตอบจากรัฐบาลหรือไม่

หมายเหตุ ๑. หลักการดังกล่าวบัญญัติขึ้นมาใหม่เพื่อให้มีสภาพบังคับให้คณะรัฐมนตรี ต้องจัดทำแผนการบริหารราชการและการตรากฎหมาย เพื่อให้แนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐได้นำไปปฏิบัติ อย่างจริงจังและสามารถตรวจสอบได้

๒. หลักการการดังกล่าวนี้มีบัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญฉบับนี้เป็นครั้งแรก

นายวัชรินทร์ ปัจเจกวิญญูสกุล : มาตรานี้จะพูดถึงการทำแผน คือจะต้องทำแผนบริหาร ราชการแผ่นดิน แล้วก็มาตรการรายละเอียดแนวทางปฏิบัติราชการ แล้วก็แต่ละปี

วรรคสอง การบริหารราชการแผ่นดินต้องจัดทำแผนตรากฎหมายด้วย ก็คือ วรรคแรกอยู่ในการบริหารราชการแผ่นดิน วรรคสอง เป็นการตรากฎหมาย

นายประโกศล สภาวสุ : นโยบายของรัฐบาลที่แถลงไว้ต่อรัฐสภา เป็นนโยบายที่สวยหรูก็ จริงนี้แต่พอคณะรัฐมนตรีเข้าไปทำนี่ อาจจะทำไม่ตรง เพราะฉะนั้นมาตรา ๗๕ นี้ก็คือว่าคณะรัฐมนตรีต้อง

วันพุธที่ ๔ กรกฎาคม ๒๕๕๐

ทำตรง เจตนาของมาตรา ๗๕ ก็คือเพื่อให้แนวนโยบายพื้นฐานนั้นมีผลบังคับใช้จริง จึงจำเป็นต้องให้ คณะรัฐมนตรีนั้นบอกมาสินะครับว่า แนวทางที่ทำนี้รายละเอียด มันสอดคล้องไหม มันมีอะไรประเด็นไหน บ้างในแนวนโยบายของคณะรัฐมนตรีที่สอดคล้อง สอดคล้องประเด็นใดบ้างในแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ นี้ครับ เพราะฉะนั้นตรงนี้น่าจะมีคำว่า เพื่อให้แนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐนั้นมีผลบังคับใช้ที่เป็นจริงครับ ตามที่ได้แถลงไว้ต่อรัฐสภา คือนโยบายมันอาจจะไม่มีผลบังคับได้เต็มรูปแบบ มันอาจจะผลบังคับมีความ เป็นจริงตามที่แถลงไว้ไม่ได้ครบ ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ ฉะนั้นมาตรานี้ถ้าไม่มีมาตรานี้เสียแล้ว มันก็อาจจะไม่ครบ ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ อาจจะทำบ้างบางส่วนก็เอาผิดไม่ได้ เพราะไม่มีความชัดเจนในการออกมาชี้แจงว่า อันไหนที่สอดคล้อง แต่ถ้ามีมาตรานี้เสียแล้วนี่จะต้องอธิบายให้หมดเลยว่า นโยบายของคณะรัฐมนตรีที่ ออกมามาตราไหน รายละเอียดอย่างไร อะไรต่าง ๆ ในการบริการในแต่ละปีนี้ อันไหนที่สอดคล้อง ใช้ไหม ครับ อันนี้เขียนมาอย่างนี้ ต้องจัดทำแผนออกมาชัดเจน แม้กระทั่งกฎหมายด้วย เพราะฉะนั้นเหตุที่เรา มี อันนี้ได้ก็เพราะว่าเพื่อต้องการให้แนวนโยบายพื้นฐานนั้นมีผลบังคับใช้จริงหรือจะใช้คำพูดอื่นก็ได้ครับ แต่ว่าเราเน้นที่แนวนโยบายพื้นฐาน

นายวัชรินทร์ ปัจเจกวิญญูสกุล : อย่างนี้ได้ไหม ถ้าเกิดความชัดเจนและมีผลบังคับให้ ปฏิบัติตามแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ ก็คือ ต้องชัดเจนและมีผลชัดเจนและสั้น ๆ คงเดิม เพื่อให้ แนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ เกิดความชัดเจนและมีผลบังคับได้จริงตามที่รัฐบาลได้แถลงไว้ต่อรัฐสภา พรรคสอง ก็ให้คณะรัฐมนตรี อันนี้ก็ Cost Description ละเอียด รัฐมนตรีต้องจัดทำแผนบริหารราชการ แผ่นดินเพื่อกำหนดมาตรการ แนวทาง และงบประมาณผ่านทางราชการในด้านต่าง ๆ รวมทั้งแผนการ ตรากฎหมายในแต่ละปี ซึ่งต้องสอดคล้องกับแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ ทั้งนี้เพื่อให้เกิดความชัดเจนเป็น แนวทางให้หน่วยราชการหรือองค์กรอื่น ๆ ของรัฐนำไปปฏิบัติ ทั้งเป็นประโยชน์แก่ประชาชนจะได้ทราบว่า แนวนโยบาย

นายประโกชฌ์ สภาวสุ : อันนี้มีการตรวจสอบ อย่างนี้ต้องเรียกว่าการตรวจสอบ อันนี้เป็น ประโยชน์แก่ประชาชน

นายวัชรินทร์ ปัจเจกวิญญูสกุล : ทราบและตรวจสอบ ทั้งเป็นประโยชน์แก่ประชาชนจะได้ ทราบและตรวจสอบและติดตามตรวจสอบว่า แนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐแต่ละได้รับการสนองตอบจาก รัฐบาลหรือไม่ เพียงใด

นางสาววนิดา ทิพย์นวจินดา : มาตรา ๗๖ เจตนารมณเพื่อพิทักษ์รักษาความมั่นคงแห่ง รัฐ รัฐบาลมีหน้าที่ต้องจัดให้มีกำลังทหาร การติดอาวุธยุทโธปกรณ์และเทคโนโลยีที่ทันสมัยจำเป็นและ เพียงพอ เพื่อรักษาไว้ซึ่งสถาบันพระมหากษัตริย์ เอกราช อธิปไตย ความมั่นคงของรัฐ บุรณภาพแห่งชาติ

คณะอนุกรรมการบันทึกเจตนารมณ์
วันที่ ๔ กรกฎาคม ๒๕๕๐

อารีรัตน์ ๒/๓

อำนาจรัฐ ผลประโยชน์แห่งชาติ และการปกครองระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็น
ประมุข ความมั่นคงแห่งรัฐ หมายรวมถึง ความมั่นคงทางด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม และด้านการเมือง
หมายเหตุ ๑. หลักการคงเดิมตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐
โดยแก้ไขถ้อยคำเพื่อให้ชัดเจนยิ่งขึ้น เพิ่มข้อความในส่วนที่จัดให้มีกำลังทหาร อาวุธยุทโธปกรณ์ และ
เทคโนโลยีที่ทันสมัย จำเป็น และเพียงพอ

๒. หลักการนี้มีบัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๒ เป็น
ครั้งแรก

นายวัชรินทร์ ปัจเจกวิญญูสกุล : อันนี้มัน ๒ พรรคใช้ใหม่พรรคใหม่ ผมจำได้ว่ามี
๒ พรรคใช้ใหม่ มันพิทักษ์อันหนึ่ง แล้วก็ต้องจัดอันหนึ่ง ใช้หรือเปล่า

นายอนุรัตน์ วิจิตรพันธุ์ : เป็นพรรคเดียว

ประธาน (ผู้ช่วยศาสตราจารย์สมเกียรติ วรปัญญาอนันต์) : ตรงบรรทัดแรกนี้
นะครับ ใช้คำว่า เหมือนกับชื่อที่ ๒ แนวนโยบายด้านความมั่นคงของรัฐได้ใหม่ครับ เปลี่ยนคำว่า แห่ง ให้
เป็นคำว่า ของ ได้ใหม่ครับ

นายวัชรินทร์ ปัจเจกวิญญูสกุล : เพื่อพิทักษ์ความมั่นคงแห่งรัฐ เพราะเหตุในที่นี้มันรวม
ทุกอย่างใช้ใหม่ รวมทั้งสถาบันพระมหากษัตริย์ด้วย

ประธาน : ความมั่นคงไม่ใช่เรื่องทหารเรื่องเดียวเป็นทุก ๆ เรื่องในนี้ โดยเป็นปัญหาเรื่อง
ความมั่นคงของรัฐทั้งหมด แล้วก็เขามีคำว่า ผลประโยชน์แห่งชาติด้วย ก็มีอยู่ เพราะฉะนั้นรวมหมดอยู่ เราก็
ไม่รู้จะเขียนว่าอย่างไร ก็เขียนแบบนี้ไปจะได้ไม่เขียนงวดยเกินไป เดียวคนไปตีความว่าทุกอย่างเรื่องความ
มั่นคงก็คงไม่เป็นไรใช้ใหม่ครับ เอาตามนี้ไป

นายวัชรินทร์ ปัจเจกวิญญูสกุล : คำสุดท้ายที่เป็นอธิบาย ความมั่นคงของรัฐหมายความว่า
รวมถึงความมั่นคงทางด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม และการเมือง ความมั่นคงในระยะหลังนี้ความหมายมัน
กว้างกว่าสมัยก่อน คืออยากจะเพราะว่าในนี้ไม่พูดถึงเรื่องเศรษฐกิจ ก็เลยอยากจะอธิบายไปถึงตรงนั้นด้วย

นายประโกศล สภาวสุ : ท่านประธานขออนุญาตนะครับ ในมาตรา ๗๖ เรามีเพิ่มขึ้นมา ซึ่งเด่นออกมากกว่าที่เคยเขียนไว้เดิมก็คือเรื่องของกำลังทหาร ซึ่งมีปัญหาเรื่องของความล่าช้าทางเรื่องของอาวุธยุทโธปกรณ์ ก็เลยเขียนมาเสียเต็มพิกัด เต็มครบเลย เทคโนโลยีที่ทันสมัย มีจำนวนให้เพียงพอ และต้องจัดให้มีกำลังอาวุธยุทโธปกรณ์อะไรต่าง ๆ ทั้งหลายทั้งปวงผมก็เลยมองว่ามันน่าจะมีคำนี้ อยู่ใหม่ในเจตนารมณ์ น่าจะว่า เพื่อพัฒนาศักยภาพในการปกป้องและพัฒนา ทั้งนี้ เพื่อพิทักษ์รักษา ความมั่นคงของรัฐ อะไรก็จะเติมตรงนี้ได้ แต่จุดสำคัญใหญ่ก็คือเพื่อที่จะต้องพัฒนาศักยภาพในการ ปกป้องและคุ้มครอง จะเหมาะสมไหมครับ แล้วแต่ที่ประชุมครับ ผมหมายถึงในเจตนารมณ์ ผมหมายถึง ตอนบนเลย คือบนนี้เราว่างไปนิดหนึ่ง คือเราไม่ได้พูดถึงการที่เราเพิ่มเทคโนโลยี เพิ่มยุทโธปกรณ์ กำลังทหารที่มากและเพียงพอ ผมก็เลยคิดว่าน่าที่จะไปปรากฏอยู่ตรง Heading เพราะมันเป็นหัวใจ ของมาตรานี้เหมือนกัน เพราะทุกวันนี้มันล่าช้ามาก เครื่องไม้เครื่องมือต่าง ๆ

นายวัชรินทร์ ปัจเจกวิญญูสกุล : และถ้าอย่างนั้น คือมันมี Key word อยู่ พิทักษ์รักษา นี้ มันจะเข้าหลายแห่ง คือถ้าจะคงไว้เพื่อพิทักษ์รักษาความมั่นคง เพื่อพัฒนาศักยภาพในการพิทักษ์รักษา ความมั่นคงของชาติ อย่างนี้ได้ไหม เพื่อพิทักษ์รักษาความมั่นคงของรัฐ ศักยภาพมันก็รวมทั้งหมด ไม่เฉพาะทหาร มันรวมทั้งหมด อาวุธยุทโธปกรณ์ เทคโนโลยีทันสมัย ถ้าจะไปให้น้ำหนักกับทหารเกินไป ก็อย่างไรอยู่ ไม่ค่อยเห็นด้วย

ประธาน : คือถ้าไปซ่อนว่า ทั้งนี้ ก็จะไม่เด่นเพียงพอ ถ้าขึ้นเป็นอีกย่อหน้าหนึ่ง โดยให้มีประโยคให้สมบูรณ์ในย่อหน้าหนึ่งได้ไหมครับ เป็นย่อหน้าตรงนี้ได้ หรือว่าจะต่อจากย่อหน้านี้เป็นย่อหน้าที่ ๒ หรือย่อหน้าที่ ๓ ก็ได้ แต่เป็นอีกย่อหน้าหนึ่งให้เห็นชัด ๆ ได้ไหมครับ เพราะว่าหัวข้อเรื่องใหญ่ เป็นเรื่องความมั่นคงของรัฐอยู่ ความจำเป็นในการป้องกันประเทศต้องมีสิ่งนี้

นายวัชรินทร์ ปัจเจกวิญญูสกุล : คืออันแรก โอ.เค. ใหม่ คือใช้คำว่า พัฒนาศักยภาพ ในการพิทักษ์รักษาความมั่นคงของรัฐ ก็คือมันจะทุกด้าน และงบประมาณก็ต้องให้เพียงพอ อะไรต่ออะไรมันต้องกว้าง ไม่ต้องเน้นทหาร

นายประโกศล สภาวสุ : แต่มันก็นามธรรมนิดหน่อยคำว่า พิทักษ์ นี้

นายวัชรินทร์ ปัจเจกวิญญูสกุล : คือในนี้เขียนว่า พิทักษ์รักษา

นางโสมสุดา ลียะวณิช : มันเป็นภาษาเขา

นายประโกศล สภาวสุ : ผมไม่อยากจะให้ใช้นามธรรม เจตนารมณ์ต้องทำความเป็น นามธรรมออกมาเป็นรูปธรรม

นายวัชรินทร์ ปัจเจกวิญญูสกุล : เพื่อป้องกันหรือ เพื่อพัฒนาศักยภาพในการป้องกัน และการปกป้อง คือพิทักษ์นี้มัน Protect ปกป้องคุ้มครองความมั่นคงแห่งรัฐหรือ ปกป้อง คุ้มครอง

และพิทักษ์อันเดียวกัน เพื่อพัฒนาศักยภาพในการปกป้องคุ้มครองความมั่นคงแห่งรัฐ

นายประโกชฌ์ สภาวสุ : ผมถามนิดหนึ่งเป็นความรู้ อย่างถ้าผมใช้คำว่า ปกป้อง คุ้มครองความมั่นคงของประเทศ ความหมายจะเป็นอย่างไรใหม่ครับ รัฐนี้อย่างไรครับ อย่างในกรณีนี้ รัฐ หมายถึงประเทศใช่ไหมครับ

นายวัชรินทร์ ปัจเจกวิญญูสกุล : อาจจะไม่ใช่ เป็นอำนาจอธิปไตย บูรณภาพแห่งเขต อำนาจรัฐ มันอาจจะขึ้นไปบนหลังคาหรืออยู่ใต้ดิน น่านฟ้าหรือเขตทะเลหลวง อาณาเขตอะไรพวกนี้ ที่เรามีอธิปไตยเหนือมัน มันเป็นรัฐ ปกป้องคุ้มครอง

นายประโกชฌ์ สภาวสุ : ถ้าผมเป็นชาวบ้านผมก็พอจะอ่านได้หมด ยกเว้นพอ รัฐ นี้ ผมก็จะเริ่มงงแล้วว่ามันใช้รัฐบาลใหม่ มันคือความคุ้มครองรัฐบาลหรือเปล่า ทหารต้องมาปกป้องรัฐบาล จึงมียุทธโศปกรณ์ มีเทคโนโลยีเยอะแยะมากขึ้นไว้ไม่ให้ใครเข้ามาโจมตีรัฐบาลหรือเปล่า

นายวัชรินทร์ ปัจเจกวิญญูสกุล : ผมว่ารวมหมดเลย อธิปไตยเหนือน่านน้ำอะไรนี้ เขาบินล้ำเข้ามาก็ได้ ไม่ใช่ดินแดนก็ยังไม่ได้ หรือผลประโยชน์ของเราในต่างประเทศ เขามีอธิปไตยเหนือมัน ก็ถือเป็น State เรา คือรัฐมันมี ๓ ส่วน ดินแดน แล้วก็อำนาจอธิปไตยที่เหนือ

นายประโกชฌ์ สภาวสุ : แทนว่าเป็นประเทศได้ด้วยหรือ

นายวัชรินทร์ ปัจเจกวิญญูสกุล : คือโดยส่วนใหญ่จะใช้คำว่า รัฐ มันจะมีความหมาย กว้างกว่าประเทศ พัฒนาศักยภาพโดยการปกป้องคุ้มครองประเทศ ใช้ได้ครับ เพราะว่าข้างล่างมีอธิปไตย รัฐ อยู่ ที่จริงอันนี้มันยุบรวมมาตั้งแต่มาตรา ๗๑ มาตรา ๗๒ ท่านใส่ลงไปหน่อยก็ได้ ก็คือยุบรวมมาจาก มาตรา ๗๑ มาตรา ๗๒ เดียวไปดูก็แล้วกัน ต่อไปหมวดที่ ๓ เลยครับ

นางสาววนิดา ทิพย์วนจินดา : ส่วนที่ ๓ แนวนโยบายด้านการบริหารราชการแผ่นดิน มาตรา ๗๗ เจตนารมณ์ เพื่อกำหนดให้รัฐบาลนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี มาใช้ในการบริหารราชการแผ่นดิน

๑. การบริหารราชการของรัฐบาลต้องมุ่งพัฒนาสังคม เศรษฐกิจ และความมั่นคง ในทุกด้านอย่างยั่งยืนตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง และผลประโยชน์ของชาติเป็นสำคัญ

๒. รัฐบาลต้องกำหนดขอบเขตและความสัมพันธ์ระหว่างอำนาจหน้าที่ราชการ ส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่นให้ชัดเจน สนับสนุนให้จังหวัดจัดทำแผนพัฒนาโดยภาค ประชาชนมีส่วนร่วม สนับสนุนงบประมาณให้จังหวัดมีศักยภาพในการพัฒนาอย่างยั่งยืนและสอดคล้อง กับความต้องการและความจำเป็นของประชาชน

๓. รัฐบาลต้องกระจายอำนาจให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้มีความเป็นอิสระในการบริหารจัดการและส่งเสริมให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีบทบาทในการพัฒนาเศรษฐกิจระบบ สาธารณูปโภค สาธารณูปการ และโครงสร้างขั้นพื้นฐานภายในท้องถิ่นอย่างทั่วถึงและเท่าเทียม โดยเฉพาะจังหวัดที่มีความพร้อมต้องได้รับการส่งเสริมให้เป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นขนาดใหญ่ แต่ทั้งนี้ต้องคำนึงถึงเจตนารมณ์หรือความต้องการของประชาชนในพื้นที่นั้น ๆ เป็นสำคัญ

๔. พัฒนาบุคลากรภาครัฐทั้งส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค ส่วนท้องถิ่น และรัฐวิสาหกิจ ให้มีความสามารถคู่คุณธรรมและจริยธรรม พัฒนารูปแบบการบริหาร และนำหลักการบริหารกิจการ บ้านเมืองที่ดีมาใช้

๕. การจัดระบบงานเพื่อการบริหารสาธารณะต้องเป็นไปอย่างรวดเร็ว มีประสิทธิภาพ โปร่งใส สามารถตรวจสอบได้ โดยคำนึงถึงการมีส่วนร่วมของประชาชน

๖. จัดให้มีหน่วยงานที่เป็นอิสระ เพื่อให้ความเห็นและตรวจสอบการตรากฎหมายและการบังคับใช้กฎหมายแก่หน่วยงานภาครัฐ

๗. จัดให้แผนพัฒนาการเมืองและสภาพพัฒนาการเมืองที่เป็นอิสระ

๘. จัดให้ข้าราชการและเจ้าหน้าที่ของรัฐได้รับสิทธิประโยชน์อย่างเหมาะสม เช่น หลักประกันการปฏิบัติหน้าที่หรือหลักประกันการดำรงชีพหลังพ้นจากหน้าที่

หมายเหตุ

๑. หลักการคงเดิมตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ โดยเพิ่มรายละเอียดการดำเนินการตามแนวนโยบายในด้านการบริหารราชการแผ่นดินให้ครอบคลุมมากยิ่งขึ้น

๒. หลักการดังกล่าวนี้มีบัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๑๑ เป็นครั้งแรก

นายวัชรินทร์ บัจเจกวิญญูสกุล : คือมาตราบนี้ค่อนข้างที่จะเยอะ กว่าที่จะเขียนได้ลบดินสอ ไปตั้งเยอะ คือมันมีหลายเรื่อง แล้วมารวมอยู่ในอันเดียวกัน ผมก็พยายามดึงออกมาว่ามันมีอะไรบ้าง ซึ่งอาจจะยาวกว่าในฉบับท หรืออาจจะมากกว่าในฉบับทจากการที่ฟังในรอบปีที่ ๑ ที่พูดกันด้วย เท่าที่ จำได้ ก็คือ

อันที่ ๑ การบริหารราชการของรัฐบาลต้องมุ่งพัฒนาสังคม เศรษฐกิจ และความมั่นคง ทุกด้านอย่างยั่งยืนตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง และผลประโยชน์ของชาติเป็นสำคัญ อันนี้ก็มีที่พูด กันมากเรื่องเศรษฐกิจพอเพียง ปรัชญาของท่านในหลวง ซึ่งก็อยู่ข้อ ๑

วันพุธที่ ๔ กรกฎาคม ๒๕๕๐

ส่วนที่ ๒ รัฐต้องกำหนดขอบเขตความสัมพันธ์ระหว่างอำนาจราชการส่วนกลาง ส่วนภูมิภาคและท้องถิ่นให้ชัดเจน ประเด็นปัญหาของเรื่องนี้ก็คือองค์การบริหารปกครองส่วนท้องถิ่นกับส่วนภูมิภาคมักจะมี Conflict กัน แล้วก็ทางฝ่ายภูมิภาคก็บอกว่าไม่ชัดเจนในการที่จะเข้าไปสนับสนุนหรือไปทำงานร่วมกับท้องถิ่น ในขณะที่เดียวกันท้องถิ่นก็อ้างว่าฝ่ายปกครองหรือฝ่ายจังหวัดเข้าไปแทรกแซงก็มีข้อเสนอว่าควรจะต้องมีการจำกัดหรือระบุขอบเขตอำนาจอย่างชัดเจน ในขณะที่เดียวกันจังหวัดทุกวันนี้ก็ไม่มีทรัพยากร ก็คือไม่สามารถตั้งงบประมาณได้เอง แล้วก็ไม่มีอำนาจในการที่จะบริหารจัดการในสิ่งที่จำเป็นเท่าที่ควร ซึ่งมาตรานี้ผมคิดว่าเขาน่าจะแก้ปัญหาดตรงนั้น ก็คือกำหนดความสัมพันธ์ระหว่าง ๓ อำนาจ ก็คือส่วนกลาง ภูมิภาค ท้องถิ่นให้ชัดเจน แล้วกำหนดให้จังหวัดเป็นแหล่ง คือคล้าย ๆ เป็นราชการส่วนกลางที่อยู่ในภูมิภาค ก็คือให้มีทรัพยากรสามารถที่จะแก้ปัญหาในท้องถิ่น หรือสำหรับท้องถิ่นหรือภูมิภาคได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งผมอ่านดูแล้วก็น่าจะเป็นแนวนี้

ส่วน (๓) ก็คือการกระจายอำนาจให้ท้องถิ่น

นายประโกชน์ สภาวสุ : เอาเจตนาก่อนดีไหมครับ

นายวัชรินทร์ บัจเจกวิญญูสกุล : คือมันเขียนยากเหมือนกัน เพราะว่าคือหลักใหญ่ทั้งหมดผมอ่านดูแล้วมันน่าจะให้ความสำคัญกับ Good governance ไม่ว่าจะเป็นการบริหารส่วนภูมิภาค ส่วนท้องถิ่น หรือการจัดทั้งหมดต้องโปร่งใสตรวจสอบได้ ผมก็เลยเอามาเป็น Heading ของเรื่องนี้ว่ากำหนดให้รัฐบาลนำหลักบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีมาใช้ในการบริหารราชการแผ่นดิน คือทั้งส่วนภูมิภาค ท้องถิ่น และส่วนกลาง ก็เลยเอามาเป็น Heading เรื่องนี้ แต่จริง ๆ มันไปซ้อนอยู่คนเดียวแค่นั้นเอง แต่อ่านรวมหมวดแล้วมันน่าจะเป็นเรื่องนี้

นายประโกชน์ สภาวสุ : เรียนถามน้องที่ตามมาตรา ๗๗ ในระหว่างการอภิปรายว่า มีการพูดถึงไปถึง Good governance ในที่ประชุมมากน้อยแค่ไหนอย่างไร

นายอนุรัตน์ วิจิตรพันธุ์ : นพรัตน์ครับ ก็มีการพูดเรื่อง Good Governance เป็นประเด็นหลักครับ

นายประโกศล สภาวสุ : โทษนะครับท่านประธาน ขอต่อเรื่องนิดหนึ่ง ที่เห็นนี้ใน (๕) มีเขียนเรื่องของมีประสิทธิภาพ โปร่งใส ตรวจสอบได้ อันนี้ผมเห็นชัด แต่อันอื่นผมก็ยังคงคลุมเครืออยู่ในการจัดรูปแบบของระบบ คือไม่ใช่ที่จะไปอิงเสียทีเดียวนะครับในรายละเอียดทั้งหมด ที่นี้ถ้าเราเอาขึ้นมาเป็นจั่วหัวอย่างนี้ คือแนวทางของ Good Governance นี่มันหลายปีมาแล้วนะครับ แล้วผมก็ไม่แน่ใจว่าเราจะมีเหมาะสมแค่ไหนที่จะเอามาเป็น Topic ใหญ่เลย เพราะว่าถ้าเกิดเขาไล่ตามนี้เขาน่าจะไล่อื่น ๆ ด้วย

นายวัชรินทร์ ปัจเจกวิญญูสกุล : ใน Heading line ส่วน ๓ โทศโลณลักษณะนั้น นโยบายด้านบริหารราชการแผ่นดิน เพราะฉะนั้นจะเน้น ผมก็มองในแง่ที่นี้จะเอาอันไหนขึ้นมาก่อน คือจะเอาราชการส่วนกลางขึ้นมาก่อน คือในนี้มันจะมี ๓ ส่วน ส่วนกลาง ท้องถิ่น แล้วก็ภูมิภาค คืออำนาจรัฐจะมีอยู่ ๓ ส่วนที่โยงกันอยู่ตรงนี้ กฎหมายรัฐธรรมนูญไทยเราฉบับนี้ ใครคิดอะไรได้ก็เติมในที่ประชุม ผมเห็นผมปวดหัว ไปดูส่วนท้องถิ่นเมื่อเช้าผมอ่านดูหลายชั่วโมงผมยังเขียนไม่ได้เลย ๒ มาตรา มันเติมกันออกมาแล้วมันไม่ sequent เขียนอย่างนี้

นายประโกศล สภาวสุ : ผมว่าถ้าเราเขียน Heading ตรงนี้ยังไม่ชัด เราลองมาดูในแต่ละวงเล็บนี้ก่อนว่าหัวใจของแต่ละวงเล็บมีอะไร แล้วเราอาจจะนำหัวใจของแต่ละอันนี้มาดูแล้วมาตกลึกมาเป็นข้างบนอีกทีก็อาจจะง่ายกว่าที่เราจะมองจากข้างบนลงมาข้างล่างดีไหมครับ อย่าง (๑) นี้ พูดถึงเรื่องของความยั่งยืน ซึ่งผมว่าประเด็นเรื่องของความยั่งยืนเราไม่เคยขยายความให้ประชาชนที่อ่านเจตนารมณ์เข้าใจนะครับ และก็เป็นที่เข้าใจยาก ทัว ๆ ไปนี่จะไม่ค่อยเข้าใจคำว่ายั่งยืนจริง ๆ นะครับ เพราะว่าตรงนี้ การพัฒนาคือรัฐบาลทุกยุคทุกสมัยก็พัฒนาทั้งนั้น แล้วก็ Creative ความมั่นคง พัฒนามาตลอด แต่อันนี้เน้นว่าอย่างยั่งยืน อันนี้คือประการหนึ่งที่จะต้องคิดร่วมกันนะครับว่าจะขยายอย่างไรให้เข้าใจ โดยรัฐต้องส่งเสริมการดำเนินตามปรัชญาเศรษฐกิจเพียงพอหัวใจของอันนี้ขยายออกมาเป็นอย่างไรได้ครับ คือไม่ใช่เขียนว่าเศรษฐกิจเพียงพอลงไปก็น่าจะพอ ผมว่าหัวใจต้องตีโจทย์ตรงนี้ออกมาให้เป็นคำพูดว่าเป็นหัวใจของมันคืออะไรนะครับ ความเป็นอยู่ที่สมณะ อย่างยั่งยืน คืออะไรครับ คือการใช้ทรัพยากรธรรมชาติที่ใช้ไปได้อย่างเรื่อย ๆ ใช่ไหมครับ sustainable นี่คือการไปอย่างไม่รู้จักจบ คือไปแล้วก็สามารถที่จะ คือไม่ใช่ไปทำลาย ไม่ใช่ใช้ไประยะหนึ่งแล้วไปทำลาย แต่ว่าใช้ไปแล้ว การใช้นั้นก็เป็นการรักษาไปในตัวด้วย อย่างนี้หรือเปล่าครับ ถ้าเราสามารถใส่ตรงนี้ลงไปประชาชนก็จะเข้าใจมากขึ้น แล้วปรัชญาเศรษฐกิจเพียงพอนี้เราจะขยายออกมาเป็นคำพูดที่เป็นหัวใจของมันนะครับว่า หัวใจหลักที่ทำให้คนเรารู้จักเดินสายกลางนะครับ แบ่งที่ดินของตนไว้หนึ่ง ๔๐ เปอร์เซ็นต์ปลูกผัก ๓๐ เปอร์เซ็นต์เลี้ยงปลาเลี้ยงหมูอะไรอย่างนี้นะครับ

แนวทางลักษณะที่ให้อยู่ด้วยตัวเองได้ไม่ต้องพึ่งพาผู้อื่น รู้จักประเมินตน ประมาณตน แล้วก็รู้จักกรอบของความต้องการ อะไรประเภทนี้ครับผมว่าน่าจะใส่รายละเอียดตรงนี้ลงไปได้ใน (๑)

นายวัชรินทร์ บัจเจกวิญญูสกุล : มาตราหนึ่ง เรื่องแนวนโยบายพื้นฐานทางเศรษฐกิจ มันจะไปสู่เรื่องปรัชญาพอเพียงตรงนั้น เอาตรงนั้นไปเขียนได้ ซึ่งอยู่ในหน้า ๑๐ แต่อันนี้มันเน้นซึ่งการบริหารราชการแผ่นดินว่า ทั้ง ๓ อำนาจ ๓ ส่วนนี้มัน Cremate กันอย่างไร แล้วก็ส่งเสริมกันอย่างไร นี่ถ้าจะไปเอาปรัชญาพอเพียงมันก็จะไปอยู่ซ้ำกับหัวข้อหน้า ๑๐ ซึ่งผมก็กำหนดแนว กำหนดให้แนวนโยบายปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการพัฒนาประเทศ ซึ่งก็อยู่ในมาตรา ๘๒ มาตรา ๘๒ รัฐต้องส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการดำเนินการตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ท่านประโชชน์ว่าอย่างไร คือน้ำหนักมันจะอยู่ที่การบริหารราชการแผ่นดิน

นายประโชชน์ สภาวสุ : ถูกต้องแล้วครับ

นายวัชรินทร์ บัจเจกวิญญูสกุล : ผมก็เลยมองไปที่ว่า Good Governance น่าจะเป็นที่ของข้าราชการ

นายประโชชน์ สภาวสุ : อย่าง (๑) นี้ ถ้าผมเป็นนักศึกษาซึ่งเพิ่งจะมาจัด ผมก็จะงงอยู่ ๒ - ๓ คำที่เห็นนี้ คือเศรษฐกิจพอเพียงนี้ก็พูดกันอยู่นั้น พอมาอ่านหนังสือที่จะพอให้รู้เรื่องก็มีคำซ้ำ ๆ กัน อยู่นี้ น่าจะเปิดโอกาสที่จะดึงเอาหัวใจความหมายนี้ใส่ลงไปได้ ก็เลยเสนอที่ประชุมว่า ช่วยกันคิด ความหมายลงไปได้ไหมครับ แทนที่จะใส่แนว อันนี้ได้แก่นแก่นนี้ครับ ลงไป เช่น อย่างยั่งยืนตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง อันมีหัวใจหลักได้แก่ หรืออันมีปรัชญา อันมีแนวความคิดอย่างใหญ่เน้นที่ อะไรอย่างนี้ครับ ใส่ลงไปสักชนิดหนึ่ง กระทั่งให้เขาได้เห็นหัวใจ ให้เขาได้กระตุ้น ให้เขาเข้าใจ ถ้าเราไปเพื่อ让他เปิดมาตราอื่น เราก็จะต้องบอกเขาสิครับว่า (๑) เศรษฐกิจพอเพียงนี้ขอให้ไปเปิดดูเจตนารมณ์ในมาตรานั้น มาตรานี้ ในหมายเหตุท่านก็จะเข้าใจ อย่างนี้เราก็ใส่แล้ว ถ้าเกิดเราจะไปพึ่งมาตรานั้นแต่เพียงมาตราเดียวก็แล้วแต่ที่ประชุมครับ

ประธาน : ขออนุญาตนะครับ ในมาตรา ๗๗ นี้ เขารวมเรื่องหลาย ๆ เรื่องเข้ามาว่า ที่มีการอธิบายนั้นะครับ เดิมนี้ไม่มีแบบมาตรา ๗๗ (๑) มีแต่ในเรื่องต่าง ๆ เป็นเรื่อง ๆ ไป พอรวมเข้ามานี้ตอนร่างเขาต้องการให้มีหลักใหญ่ขึ้นมา แล้วค่อยเป็นเรื่องเฉพาะเรื่องต่าง ๆ ตามมา เรื่องหัวใจของมาตรานี้จึงอยู่ที่ที่เดียวเท่านั้นก็คือที่มาตรา ๗๗ (๑) เพราะฉะนั้นผมเสนอแนะครับว่า ถ้าหากจะเน้น ผมเห็นด้วยกับท่านประโชชน์อย่างยิ่งว่า ให้ความสำคัญกับที่ข้อความในมาตรา ๗๗ (๑) นี้ ถอดความมาให้ชัด ๆ ในเจตนารมณ์ แล้วก็มาหาทางอธิบาย คือถ้าดูมาตรา ๗๗ (๑) นี้ เป็นหลักในการบริหารราชการแผ่นดิน ตั้งแต่ (๒) ไปจนถึง (๘) นี้ ทุกอย่างนี้ขยายความ (๑) ทั้งหมด เพราะฉะนั้นต้องเน้นตรงนี้เป็นสำคัญ อันอื่นจะเน้น

วันพุธที่ ๔ กรกฎาคม ๒๕๕๐

ไม่เน้นนี้ไม่สำคัญ เพราะฉะนั้นมาตรา ๗๗ (๑) นี้จะครบ มันมีจะหลักการพัฒนาที่ยั่งยืน ซึ่งมีคำอธิบาย มันมี Agenda ๒๑ มันมีทีลีโอ The เจนเนอโร มีอะไรต่าง ๆ คนที่เขาศึกษาเรื่องนี้จะเข้าใจและพออธิบายได้ ภายในประมาณ ๔ - ๕ บรรทัด หลักเศรษฐกิจพอเพียงก็มีหลายท่านที่เดินสายสอนเรื่องนี้อยู่ อย่าง เช่น ดอกเตอร์สุเมธ หรือว่าดอกเตอร์สมเกียรติ อ่อนวิมล ท่านก็ค้นเรื่องนี้มาก ก็เขียนได้ในข้อความ ๔ - ๕ บรรทัด ครั้งที่แล้วเราเคยพยายามอธิบาย Good Governance ในอีกมาตราหนึ่งไปแล้ว หลัก ๖ อย่าง เพราะฉะนั้นมาตรานี้ไม่น่าจะเน้นที่คำว่า Good Governance แล้วนะครับ เพราะว่าหลักใหญ่ๆ คือ ๑. หลักการพัฒนาที่ยั่งยืน ๒. ต้องควบคู่กับหลักเศรษฐกิจพอเพียง ๓. คำนึงถึงประโยชน์ของชาติในภาพรวมเป็นสำคัญ ถ้าจะเน้นตรงนี้ต้องเน้นตรงนี้ให้ชัด ๆ เสร็จแล้วนั้นก็พยายามอธิบายว่า หลักการพัฒนาที่ยั่งยืนคืออะไร หลักเศรษฐกิจพอเพียงนี่คืออะไร ส่วนผลประโยชน์ของชาติคืออะไร ผมเข้าใจว่าคงไม่ต้องอธิบายแล้ว แต่คิดว่าคงต้องมีการอธิบายตรงนี้ เพราะฉะนั้นส่วนอื่น ๆ จะคงเป็นข้อ ๆ ไว้ก็ได้ครับ แต่ว่าต้องให้ความสำคัญกับมาตรา ๗๗ (๑) เป็นพิเศษ แล้วต้องมีการอธิบายหลักตรงนี้ ผมเห็นด้วยกับท่านประโกชมนะครับ ซึ่งน่าจะรับตรงนี้ไปค้นได้มันเขียนได้แต่ว่ามันมีหลาย Version ต้องเอาที่คนที่เขาเก่งเรื่องนี้จริง ๆ นะครับ ไม่ดอกเตอร์สุเมธ ต้นติเวชกุล ก็ดอกเตอร์สมเกียรติ อ่อนวิมล นะครับ ถ้าเรื่องเศรษฐกิจพอเพียง ส่วนหลักการพัฒนาที่ยั่งยืนมันก็มีอยู่ครับ ที่โอเจนด์ ๒๑ แล้วก็เรื่องที่เขาประชุมกันในอันดับระหว่างประเทศอะไรกันอยู่ ผมเสนออย่างนี้นะครับ

นายวัชรินทร์ บัจเจกวิญญูสกุล : ผมเห็นอย่างนี้ว่า หมวดมันเรื่องการบริหารราชการแผ่นดิน แต่ถ้าอย่างไรมันทั้งตัวนี้ไม่ได้ เพราะเป็นนโยบายบริหารราชการแผ่นดิน ก็คือเป็นหลักของราชการ แต่ว่าอย่างไรก็ตามก็คือการบริหารทั้งหมด มันจะต้องยั่งยืน คือยั่งยืนนี้มันก็พูดมาตั้งแต่สมัยไหนแล้วนานแล้ว เพียงแต่เศรษฐกิจพอเพียงเข้ามา แต่ผมเห็นมันไปโผล่ในเรื่องนโยบายด้านเศรษฐกิจ ถ้าจะใส่ นะครับ ก็น่าจะต้อง คำว่าแนวบริหารราชการนี้ก็ต้องคงไว้อยู่ที่คือเพื่อกำหนดการบริหารราชการแผ่นดินที่ยั่งยืนใช่ไหมตรงนี้ การบริหารราชการแผ่นดินที่ยั่งยืน โดยนำหลักเศรษฐกิจพอเพียง หรือกำหนดการบริหารราชการแผ่นดินที่ยั่งยืนตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงอย่างนี้ได้ไหมครับท่านประโกชมน์

ประธาน : จะไม่ชัดเจนเลยครับ คือมันเป็น key word ของมันครับ มันต้องบอกว่าเพื่อกำหนดแนวทางการบริหารราชการแผ่นดิน ซึ่งต้องเป็นไปตามหลักต่อไปนี้ ๑ ๒ ๓ อันนี้จะชัดกว่าครับ คือถ้าเอาเหลือแต่คำเป็นคำคุณศัพท์ คำขยายนี้จะไม่ชัด มันจะมีหลักการ พัฒนาที่ยั่งยืนอย่างนั้น

นายวัชรินทร์ บัจเจกวิญญูสกุล : มันตั้งหลายข้อมาก คือยั่งยืนนี้ผมว่าเป็นที่เข้าใจอยู่แล้ว ใครอยากจะศึกษาก็ไปค้นเอาได้ เพียงแต่ว่าอยากจะทำกรอบให้มันกรอบในนี้

ประธาน : Key word ต้องหมายถึงอนุชนรุ่นหลังด้วย ไม่ใช่ทั้งหมดในรุ่นนี้แล้ว ไม่มีไปถึงอนุชนรุ่นหลัง มันมีคำของมันอยู่ นะครับที่เขาอธิบายเรื่องกันอยู่ครับ

คณะอนุกรรมการบันทึกเจตนารมณ์
วันที่ ๔ กรกฎาคม ๒๕๕๐

อารีรัตน์ ๔/๔

นายวัชรินทร์ บัจเจกวิญญูสกุล : เพื่อกำหนดการบริหารราชการแผ่นดินดังต่อไปนี้ ๑ ๒ ๓ ไม่ใช่ เอาอย่างนี้ได้ ตามหลักเศรษฐกิจ การบริหารราชการแผ่นดินที่ยั่งยืนตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงดังต่อไปนี้ จะได้ใหม่ มีข้อ ๑ ๒ ๓ ที่จริงบางอันมันก็ไม่ตรง เช่น การแบ่งแยกอำนาจระหว่างองค์กร มันก็ไม่จำเป็นเอาหลักเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้เลย

ประธาน : เพื่อกำหนดการบริหารราชการแผ่นดินที่ยั่งยืน ข้อความนี้ไปไม่ได้เลย ผมเสนอว่า เพื่อกำหนดการบริหารราชการแผ่นดิน ซึ่งต้องเป็นไปตามหลักการพัฒนาที่ยั่งยืน ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงและหลักผลประโยชน์ของประเทศชาติอะไรอย่างนี้นะครับ ถ้าจะเอา key word สั้น ๆ นะครับ

นายวัชรินทร์ บัจเจกวิญญูสกุล : อย่างนั้นให้มันสั้นลงได้ใหม่ เพื่อกำหนดการบริหารราชการแผ่นดินตามหลักการพัฒนาที่ยั่งยืนและตามแนวปรัชญาพอเพียง

ประธาน : ต้องมีคำว่าผลประโยชน์ของประเทศชาตินะครับ ๓ อย่างนะครับ ขอให้ดู ๓ อย่าง ขอให้ดู ๓ อย่าง เดี่ยวตรงผลประโยชน์ของประเทศชาติหายไปครับ

นายประโกชน์ สภาวสุ : ท่านใช้คำว่า พื้นฐาน ได้ใหม่ ตามหลักการพัฒนาที่ยั่งยืน
บนพื้นฐานปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

นายวัชรินทร์ บัจเจกวิญญูสกุล : มันจะเซย์ได้ทุกเคสหรือเปล่า ปัญหาอยู่ตรงนี้
มันจะใช้ได้หมดไหม แนวเศรษฐกิจพอเพียงนี้ คือถ้าได้ผมก็ว่าไม่เป็นไร มันรวมไปหมดเลย เพราะว่า
อันนี้มัน Heading ของเรื่องนี้

ประธาน : ที่จริง บนพื้นฐาน นั้นก็ใช้ ถ้าดูถ้อยคำในมาตรา ๗๗ (๑) ให้ดี เขาให้การ
บริหารราชการแผ่นดินต้องเป็นไปตามหลักการพัฒนาทุก ๆ ด้านที่ยั่งยืน เสร็จแล้ววิธีการก็คือว่า
บนพื้นฐานของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง และพื้นฐานของผลประโยชน์ของชาติด้วย

นายวัชรินทร์ บัจเจกวิญญูสกุล : เพื่อกำหนดการบริหารราชการแผ่นดินตามหลักการ
พัฒนาที่ยั่งยืนตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ตรงภาพรวมเอาออกให้สั้นลงหน่อย เพื่อกำหนด
การบริหารราชการแผ่นดินตามหลักการพัฒนาที่ยั่งยืนบนพื้นฐานปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง โดยคำนึงถึง
ประโยชน์ของชาติ

ประธาน : ถ้าใช้คำว่า บนพื้นฐานปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงและผลประโยชน์ของชาติ
ได้ไหมครับ

นายวัชรินทร์ บัจเจกวิญญูสกุล : Cover ว่าการบริหารบางอย่าง ราชการจะยั่งยืนหรือ
อย่างงานราชการศาลจะยั่งยืน จะเกี่ยวกับยั่งยืนนี้ใหม่ ถ้าเกี่ยวก็ โอ.เค. คือบริหารยั่งยืน

ประธาน : มันอยู่ในผลประโยชน์ของชาติ

นายวัชรินทร์ บัจเจกวิญญูสกุล : ผ่านนะครับ

ประธาน : ผมขอเสนอให้ตัด (๑) ออก เพราะว่าคราวนี้เป็นส่วนขยายแล้วว่าเป็นด้าน
ต่าง ๆ (๑) ไม่ต้องมาเขียนตรงนี้ได้แล้ว จริง ๆ แล้วในรายงานการประชุม สสร. ครั้งที่ ๒๗/๒๕๕๐ ตั้งแต่
หน้า ๔๒/๑ เป็นต้นไป ซึ่งในที่สุดก็มีการตัดข้อความบางอย่างออกไปประมาณ ๒ อนุมาตรา แล้วก็มีการ
อภิปรายตรงนี้อยู่ ที่นี้พยายามจะอ่านอยู่ ไม่รู้ว่าอ่านหมดหรือยัง มีจำนวนพอสมควร

นายวัชรินทร์ บัจเจกวิญญูสกุล : คืออย่างนี้ผมเขียนผมยังไม่ได้ อ่าน คือเขียนมาให้ เป็น
ตุ๊กตาตุ๊กก่อน คือผมยังอ่านไม่ถึง เขียนเสร็จเมื่อวานนี้ ผมก็พยายามทำตุ๊กตามาให้ดูแต่ยังไม่ได้อ่านตัวนี้

นางกริรมย์ เจริญรุ่ง : เอกสารนี้เพิ่งจะได้รับมาเมื่อวานตอนบ่าย

นายวัชรินทร์ บัจเจกวิญญูสกุล : คืออยากให้อ่านไปตามที่ผม Code มา คือผมคิดอย่างนี้
ในส่วนที่ผมทำไปนี่ คือถ้าจบแล้วก็จะให้พรตน์ไปอ่านชวเลขเช็คดูอันไหนมีข้อสังเกต แล้วผมก็บอกว่า
แล้วกลับมามาหรือกันอีก เพราะฉะนั้นก็ต้องเว้นไปก่อน ถ้าจะให้อ่านรายงานชวเลข แล้วก็มาช่วยกันดู
เราต้องเว้นระยะไปก่อนถ้าอย่างนั้น

นายประโกศล สภาวสุ : ขออนุญาตท่านประธานนะครับ ใน (๒) คือเจตนารมณ์ที่จะ
ลุกขึ้นเขียนให้ชัดเจน เพราะว่าแต่ก่อนที่ผ่านมาการทำงานของส่วนกลาง ส่วนภูมิภาคกับท้องถิ่น
ต่างคนต่างทำ ความประสานงานกันแทบไม่มีเลย แล้วก็ประชาชนไม่ได้มีส่วนเข้าไปกำหนดรูปแบบ
สักเท่าไร แล้วก็ท้องถิ่นก็มีการเมืองกับผลประโยชน์เข้ามาเกี่ยวข้อง ภูมิภาคก็มี ก็แทรกซึมกันไปหมด
จนบางทีเขาไม่ถูกที่คน แล้วบประมาณออกมานี้ก็ขาดความต่อเนื่องด้วย ขาดอะไรต่ออะไรด้วย ก็เลย
ต้องบัญญัติ (๒) ขึ้นมา ที่นี้ถ้าเราเขียนเป็นเจตนาว่า ที่เขียนขึ้นมาเพื่อที่จะป้องกันความซ้ำซ้อนหรือว่า
ป้องกันการดำเนินงานโดยขาดรูปแบบ ขาดแผนงานอะไรทำนองนี้ ก็จะดีกว่าการที่เราจะยกถ้อยคำใน (๒)
ลงไปเขียนในเจตนารมณ์อีก ผมอยากให้แต่ละวงเล็บเป็นถึงเบื้องหลังของการถ้อยคำ แต่ไม่ใช่เอาจาก
ของหนังสือสำคัญ ๆ มาใส่ลงไป แต่เบื้องหลังทำไมต้องมีขึ้นนี่อะไรทำนองนี้

ประธาน : ผมเองผมก็ไปนั่งฟังเวลาที่อภิปรายเรื่องนี้อยู่หลายครั้ง จริง ๆ แล้วที่ท่าน
ประโกศลได้เสนอเมื่อสักครู่นี้ ผมเห็นด้วยเลย จริง ๆ แล้วก็คือมันไม่ประสานกัน แล้วเขียนไม่ครอบคลุม
ทุกด้าน บางทีไปเน้นท้องถิ่นอะไรมากไป ก็เลยมีคนเสนอให้มีเรื่องจังหวัด เรื่องอะไรขึ้นมาด้วย เพราะฉะนั้น
มันต้องประสานกัน เพราะฉะนั้นอย่างที่ท่านประโกศลเสนอนี้เขียนลงไปแทนจะได้ใหม่ อันอื่นไม่รู้จะได้
หรือเปล่า แต่ว่าถ้าเป็นมาตรา ๗๗ (๒) มันน่าจะเป็นอย่างที่ท่านประโกศลได้บอกเมื่อสักครู่นี้

นายวัชรินทร์ บัจเจกวิญญูสกุล : เติมทำยได้ เติมลงไป รัฐต้องกำหนดขอบเขต ก็คือ
ต้องออกกฎหมาย แต่กฎหมายมันมีอยู่แล้ว ก็ต้องไปปรับปรุงกฎหมายให้ขอบเขตและความสัมพันธ์
ระหว่างอำนาจราชการส่วนกลาง ภูมิภาค ท้องถิ่นให้ชัดเจน สนับสนุนให้จังหวัดจัดทำแผนพัฒนา
โดยภาคประชาชนมีส่วนร่วม อันนี้เสนอขึ้นมาใหม่เท่าที่ผมจำได้ สนับสนุนงบประมาณให้จังหวัดมี
ศักยภาพในการพัฒนาที่ยั่งยืนและสอดคล้องกับความต้องการของประชาชน และเป็นการแก้ปัญหา
ความซ้ำซ้อนใหม่ ที่มันเกินความขัดแย้ง ซ้ำซ้อนและขัดแย้งกันระหว่างราชการส่วนภูมิภาค ส่วนท้องถิ่น

นายประโกศล สภาวสุ : ขาดความสอดคล้อง ขาดความต่อเนื่อง

นายวัชรินทร์ บัจเจกวิญญูสกุล : ก็คือมันมีกฎหมายแต่มันไม่ชัดเจน เท่าที่ดูมันเป็น
อย่างนั้น ก็คือรัฐต้องทำอันนี้ ต้องจัดทำกฎหมายนี้

ประธาน : คือผมก็ยังคงอยู่ครับ มาตรา ๗๗ (๒) ต้องจัดทำกฎหมายตามมาในภายหลัง
หรือครับ คือผมเข้าใจว่าไม่ใช่เรื่องทำกฎหมาย

นายวัชรินทร์ บัจเจกวิญญูสกุล : คือกฎหมายมันอาจจะมีอยู่แล้ว แต่ว่าต้องทำให้มัน
ชัดเจน กฎหมายท้องถิ่นมันมีอยู่ แต่ผมไม่แน่ใจ รู้สึกในภาคการปกครองส่วนท้องถิ่นระบุไว้ให้ไปทำ
กฎหมาย อันนี้เป็นแนวนโยบายแห่งรัฐ จริง ๆ แนวนโยบายแห่งรัฐจะระบุว่าต้องทำกฎหมายไม่ได้
แต่ว่าอาจจะเป็นแนวกว้าง ๆ แต่ว่าในส่วนที่เกี่ยวกับ Specific ลงไป รัฐธรรมนูญก็จะเขียนว่าให้ไปทำอะไร

วันพุธที่ ๔ กรกฎาคม ๒๕๕๐

ประธาน : เติญอาจารย์มนตรีศรี

นายมนตรี รูปสุวรรณ : คือผมว่าเรื่องหมวดนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ คือผมก็ดูอย่างกว้าง ๆ ผมว่าเจตนาธรรมณ์มันคงไม่ค่อยมีอะไรเท่าไร เพราะมันเขียนละเอียด เขาเขียนละเอียดมาก ฉะนั้นตรงนี้ผมว่าโดยความรู้สึกส่วนตัวผม เพราะเจตนาธรรมณ์มันค่อนข้างจะชัด คือหมายความว่าเขาเขียนละเอียดอย่างนี้ ฉะนั้นเวลาทำเจตนาธรรมณ์อันไหนที่มันซ้ำก็ไม่ต้องทำ เพียงแต่เขียนไว้สั้น ๆ ผมดูภาพรวม ๆ นโยบายพื้นฐานแห่งรัฐเขียนละเอียดเสียจนกระทั่งใครที่เป็นรัฐบาลชุดต่อไป นโยบายของรัฐบาลต้องเอานโยบายแห่งรัฐมาใส่ แล้วมันก็จะถูกรอบโดยรัฐธรรมนูญ ซึ่งอันนี้ในสายนักวิชาการเขาก็วิพากษ์วิจารณ์มาก อาจารย์บวรศักดิ์กับผมก็เคยวิจารณ์กันว่า ถ้าขึ้นไปในรายละเอียดอย่างนี้ ซึ่งในรัฐธรรมนูญทั่วโลกเขาไม่มีกัน เพราะเขา Scope ไว้สั้น ๆ เท่านั้นเอง ดังนั้นในความเห็นส่วนตัวผมว่า ถ้าเราอ่านอย่างนี้ผมว่ามันก็ชัดเจตนาธรรมณ์ ฉะนั้นเราอย่าไปใส่เติมลงไป ผมว่าอันนี้ค่อนข้างจะผ่านได้ง่าย ผมถึงเรียนฝากน้อง ๆ บอกว่า ที่มันจะเป็นปัญหาคือสถาบันการเมือง หมวดสภา ต่างหากที่ต้องมาดูว่าเจตนาธรรมณ์ของ สสร. จริง ๆ คืออะไร เพราะมันกลับไปกลับมา ส่วนอันนี้ผมเข้าใจว่าไปลอกมา เท่าที่คุยฟังมาอาจารย์สมคิด หรือว่าผู้ยกวาง ลอก ๆ กันมา เสร็จแล้วก็เอาเขียนละเอียด แล้วมันก็ชัดอยู่แล้ว คืออ่านอย่างไรก็ชัด ฉะนั้นไม่ต้องลงละเอียดมากผมว่านะครับ ท่านจะได้ไม่ต้องไปเสียเวลาลงไปกับเรื่องพวกนี้ เพราะว่าเอาเข้าจริง ๆ พอถึงเวลารัฐธรรมนูญออกมาบ้าง พอมันชัดอย่างนี้แล้วมันไม่ต้องไปตีความอะไรเลย อ่านปั๊บก็รู้เลย ในฐานะที่เป็นนักกฎหมายอ่านไม่ทราบท่านประโยชน์เห็นอย่างไร แต่ผมว่าอ่านอย่างนี้มันก็ชัด ฉะนั้นไม่ต้องไปเขียนลึกหรือ เพียงแต่บอกว่ามันมาอย่างไรเท่านั้นเอง ผมว่าอย่างนั้นในความรู้สึกผม

ประธาน : ท่านอาจารย์มนตรีศรีครับ จริง ๆ เราประชุมมาตอนนี้เพิ่มเป็นประชุม สัปดาห์ละ ๓ ครั้งแล้ว แล้วก็ได้มีการคุยกันหลายหน ที่จริงแล้วในภาพรวมในการเขียนเจตนาธรรมณ์ถึงได้รายงานมาไม่ต้องการให้เขียนยาว แล้วก็เขียนให้สั้นโดยที่อันไหนที่จำเป็นต้องเขียนยาวถึงเขียนยาว ๆ ออกมา แล้วข้อความหลาย ๆ อย่างจะต้องไม่ใช่การอธิบายตัวบท แล้วก็จะต้องเขียนไว้เพื่อถ้าบางงานที่อาจจะเกิดปัญหาได้ เราก็จะให้ความหมายเอาไว้ว่าตามความมุ่งหมายมันเป็นอย่างไรตามเจตนาธรรมณ์จริง ๆ มันเป็นอย่างนี้ ไม่ใช่ว่าคนไปอ้างตีความตามตัวอักษรแต่เพียงอย่างเดียว เพราะฉะนั้นหลาย ๆ ส่วนถึงพยายามให้สั้น ทีนี้โดยส่วนใหญ่มันก็จะเป็นการตัดหรือเปลี่ยนแปลงถ้อยคำต่าง ๆ อันนี้ก็จะเน้นโน้มทั่วไป แต่ว่าถ้าอันไหนที่จำเป็นต้องเขียนยาว เราก็พยายามจะคงไว้ยาว ๆ อย่างเช่นในเรื่องเกี่ยวกับเรื่องการศึกษา อันนี้ก็เป็นที่เราก็คงพิจารณากันมา แต่ว่าในที่สุดเราก็ต้องพิจารณาเป็นรายมาตราอยู่ เพราะฉะนั้นเราก็ต้องไล่ทีละมาตราไปอยู่เหมือนเดิม อันนี้ก็เรียนให้อาจารย์ทราบ

คณะอนุกรรมการบันทึกเจตนารมณ์
วันที่ ๔ กรกฎาคม ๒๕๕๐

วិถนา ๕/๔

นายวัชรินทร์ บัจเจกวิญญูสกุล : ปัญหาคือมาตรานี้มันเอาหลาย ๆ เรื่องมารวมกัน
ในที่เดียวกัน คือถ้าจะไม่เขียนเลยมันก็สั้น ๆ ก็ได้ว่า แนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐตามนี้ ก็ไม่ต้องเขียน
อะไรเลยก็ได้

นายมนตรี รูปสุวรรณ : คือเท่าที่ผมทราบ คือผู้ร่าง คือผมตามตอนช่วงร่างครั้งแรก
ก็เอามาจากรัฐธรรมนูญฉบับปี ๒๕๔๐ เพียงแต่เอามาจากหลายมาตรา อย่าง (๓) ผมขออนุญาต
(๓) ก็มาจากรัฐธรรมนูญฉบับปี ๒๕๔๐ ฉะนั้นถ้าดูจริง ๆ มันถึงบอกว่าจริง ๆ แล้วมันไม่ต้องไปตีความ
ตัวนี้อ่านบ๊อบก็เข้าใจได้เลย ฉะนั้นในความรู้สึกผม ด้วยความเคารพ แต่ไม่ทราบว่าเขาเดินกันมาอย่างไร
แต่ความเห็นผมเองผมคิดว่าเมื่อกรรมการยกร่างเขายกมาอย่างนี้ แล้ว สสร. ไม่ได้ตัดอะไรเลย
ผมก็ว่าเราก็ยื่นไปตามนั้น แล้วก็จบเลย ไม่ต้องบันทึกอะไร บอกเพียงแต่ว่ายกร่าง คือถ้าไปดูในหนังสือผม
ผมบอกยกกร่างเขายกอย่างไร พอมาถึงขั้น สสร. ที่ประชุมมันไม่ได้แก้ไข ผมก็บอกว่าไม่ได้แก้ไข
มันก็เป็นไปตามยกกร่าง -----

วันพุธที่ ๔ กรกฎาคม ๒๕๕๐

แล้วอ่านดูมันก็เข้าใจ ฉะนั้นตรงนี้ผมว่าเวลาเกิดมีปัญหา ผมว่าไม่เกิดเท่าไรหรอก ขึ้นศาลรัฐธรรมนูญก็ไม่เกิดเพราะว่ามันชัด ที่ว่าจะปัญหาก็คือหมวดที่ผมกราบเรียนเมื่อกี้ หมวดสถาบันการเมือง ถ้าอาจารย์มีเวลาน้อยผมถึงบอกว่าอาจารย์มุ่งไปทางด้านนี้มาก แต่ว่าอย่างไรก็ตามก็เคารพว่าที่ประชุมได้เดินกันมาอย่างนี้แล้ว เพียงแต่ว่าดูทีละมาตรา ๆ ได้ แต่ว่าอันไหนที่มันสั้น ๆ นั้นะครับ อย่างอันนี้ผมมองแล้วว่าชัดเลย เพราะว่าอันนี้ ๓ นี้เอามาจากรัฐธรรมนูญปี ๒๕๔๐ ส่วน ๑ กับ ๒ นี้เขียนอย่างนี้ชัดอย่างที่ท่านพูดก็ถูกใช้ใหม่ ก็เรียนที่ประชุมอย่างนี้นะครับ

ประธาน : ท่านประโกชน์แล้วก็ท่านวัชรินทร์ครับ

นายประโกชน์ สภาวสุ : ขอนิดเดียวครับ ผมเห็นด้วยกับท่านมนตรีนะครับ ในหลายประเด็นแต่ว่า มันมีจุดหนึ่งคือลูกคำเรานี้มันไม่ใช่เป็นกลุ่มที่มาดูแล้วนำรัฐธรรมนูญไปใช้อย่างเดียว แต่ว่าเรามีลูกคำอยู่กลุ่มหนึ่งคือนักศึกษา ซึ่งเขาอยากจะทำอะไรก็อยากจะทำศึกษาว่า ทำไมมันต้องเขียนนี้ เราจะให้เขาพลอยรู้เรื่องไปด้วยไหม นี่มันมีประเด็นว่า ประชาชนธรรมดาหรือนักศึกษา หรือพวก อบต. ซึ่งความรู้น้อยทางการเมืองทางการเมือง เขาจะมาหาอาศัยเจตนาธรรมณ์นี้พออ่านบรรเทาความยุ่งยากที่เกิดจากมาตราได้บ้าง แล้วรู้เบื้องลึกเบื้องหนาเบื้องต้น อย่างท่านรู้ว่าอันไหนมาจากปี ๒๕๔๐ อันไหนมาจากไหน อย่างนี้เพราะท่านติดตาม แต่ประชาชนไม่ได้ติดตามนะครับ แล้วไม่มีปัญญาจะมานั่งดู ไม่มีเวลาดู นี่ถ้าเกิดเขามาหยิบเฉพาะตรงส่วนนี้มีเกี่ยวกับภูมิภาค ท้องถิ่นด้วย พอพูดถึงท้องถิ่นเขาก็อยากจะทำดูแล้ว พอมาดูเขาก็จะได้รู้เรื่องราว มันมาอย่างไร ที่เป็นอย่างนี้เพราะแต่ก่อน ๆ อะไรอย่างนี้ครับ ผมก็คิดว่ามันน่าจะเกิดประโยชน์กับผู้ที่มีความสนใจและศึกษา ไม่เพียงแต่เฉพาะผู้ที่อยู่ในแวดวงการเมืองอย่างเดียว

นายวัชรินทร์ บัจเจกวิญญูสกุล : มันก็ลำบากเหมือนกันคือถ้าเอาสั้น ๆ มันก็ไว ก็คือเขียน concept เป็น key word ของมาตรานั้นมันก็ไม่ต้องมาเขียนอะไรมาก คือที่ผมเขียนอย่างนั้นอันนี้ผมก็พยายามที่จะ คือคิดว่าคนที่ไม่ใช่นักกฎหมายมาอ่านตรงนี้น่าจะพอไปได้ คือพอเราอ่านในตัวบทมันก็อาจจะไม่สับสนเองกัน ไม่มีประธาน ไม่มีกรรม ไม่มีคนในทำ ผมก็พยายามเขียนว่าใครต้องทำอะไรต่ออะไร คือคล้าย ๆ อธิบายกฎหมายลักษณะนั้น คือดูแล้วมันก็ไม่ใช้เจตนาธรรมณ์ของกฎหมายแท้ ๆ คือบางที่มันก็นักใจเหมือนกันว่าจะทำอย่างไร คือจะเอาอย่างไร

นายมนตรี รูปสุวรรณ์ : คือผมก็นึกถึงสมัยท่านอาจารย์หยุดคำ คำอธิบายการเมืองการปกครอง สมัยที่เราเรียนเขามีคำอธิบายครับท่าน ทีละมาตรา พอถึงรัฐธรรมนูญปี ๒๕๐๒ พอเปลี่ยนมาเป็นปีต่อมา พอเป็นรัฐธรรมนูญเหมือนกันท่านก็ของเก่าอาจารย์ดิษฐ์ พอไปอ่านและอธิบายถ้อยคำ อันนี้ก็เป็นที่ประโยชน์แต่ปัญหาที่คือว่า ของเราเวลามันพร้อม ถ้าพร้อม ถ้าท่านวัชรินทร์ทำได้ผมก็ไม่ขัดข้องนะ ถ้าจะอธิบาย เพราะว่าแต่ที่นี้มันอย่างนี้ คือเวลาท่านบอกให้ชาวบ้านอ่าน ผมด้วยความเคารพจริงนะ ขนาดนักศึกษาปริญญาโท ปริญญาตรี ถ้อยคำบางตัวมันยาก ที่นี้ถ้าอธิบายถ้อยคำทั้งหมดนี้แต่ละมาตรา ผมว่า

ต้องอธิบายยาว ที่นี้ปัญหาว่าถ้าทำเจตนารมณ์ ถ้าอันไหนถ้าท่านเห็นว่ามันมีค่าเทคนิค ไอ.เค. อธิบายได้ หรือตรงไหนที่ท่านอยากจะพลิกไปได้ แต่ถ้าเรื่องไหนถ้ามันพอรู้เรื่องแล้วผมก็ไม่อยากให้ท่านลงรายละเอียด เพราะไม่อย่างนั้นท่านดูจากตารางเวลาใหม่ ผมว่าท่านจะไม่ทันเดือนหน้ากรกฎาคม ต้องเอาเข้าที่ประชุม ไซ้ใหม่ สิงหาคมก็ถ้าทำกันจริง ๆ คือเรื่องของอนุอย่างที่ผมเรียนนี้ นื่อง ๆ ต้องมากกว่านี้ คือต้องขอไม่ใช่ ๔๐๐,๐๐๐ ทำไม่ได้หรอก เราลงทุนกับ สสร. มาตั้งเยอะ แต่ทำไมเจตนารมณ์นี้ต้องมีคนช่วยมาก อย่างน้อยเราสกัดออกมาไซ้ใหม่ ผมว่าอย่างนั้นจริงนะก็ขนาดเมื่อปี ๒๕๔๐ ผมทำใช้เงินประมาณ ๔๐๐,๐๐๐ - ๕๐๐,๐๐๐ บาทก็ไม่ค่อยไหวเหน้อยแล้วทำไม่ได้ดี เพราะว่าไม่ละเอียดก็ด้วยความเคารพ ท่านประโกชฌ์ จะทำที่ว่าอันไหนที่มันสับกันครับ

ประธาน : เรารบกวนหมดเลยครับ โดยเฉพาะรบกวนคณะอนุกรรมการที่มาประชุมกัน เหน็ดเหน้อยนี้ครับ เพียงแต่เราไปทดสอบโดยที่ไปที่ลำปาง แล้วก็ที่มีมหาสารคามภาคเหนือกับภาค ตะวันออกเฉียงเหนือ ก็จะได้รับเสียงสะท้อนมาว่า บันทึกเจตนารมณ์อะไรนี้ ก็อยากเป็นฉบับที่ชาวบ้าน อ่านรู้เรื่อง แล้วเขาก็ ๓ Version Version ที่เรากำลังทำเป็นพวกเทคนิค ถ้าเป็นไปได้ทำฉบับที่ ๒ ฉบับ ประชาชน เจตนารมณ์ประชาชน ให้ประชาชนอ่าน ฉบับที่ ๓ เจตนารมณ์ให้นักศึกษาที่เป็นนักศึกษาอ่าน ไปกันใหญ่เลยเพราะว่าเราแค่ทำฉบับแรกนี้ก็จะตายอยู่แล้ว แต่ว่าถ้าเป็นไปได้อีกก็คือว่าก็จะใช้อันเดียวกันนั้น แหะส่วนใครจะไปขยายความอะไรไม่รู้แต่อันนี้เป็นสิ่งที่เราจะต้องทำตามสิ่งที่สภาร่างรัฐธรรมนูญได้ มอบหมาย ด้วยเหตุนี้เรื่องบางเรื่องบังเอิญเรื่องนี้เป็นเรื่องยากเพราะไปรวมทุกเรื่องมาอยู่ในนี้มันก็เขียนยาก แต่เมื่อก็ตกลงกันแล้วครับว่าจะพยายามอธิบายหลักการพัฒนายั่งยืน หลักเศรษฐกิจพอเพียงนะครับ เสร็จแล้วเราก็จะมาใส่ Heading ตรงนี้ ฉะนั้นเหลือแต่อย่างเดียวครับว่า ต้องเขียนอธิบายยาวอย่างนี้ใหม่ มันต้องได้แยกเป็นข้อให้แล้ว คือเทคนิคนี้ถ้าเขียนเป็นย่อหน้าเป็นพืดก็ยิ่งเข้าใจยากไปใหญ่ เดียวนี้เราใส่ข้อ แล้ว จะให้ยาวอย่างนั้นก็ได้ เพราะอันนี้ก็ทำมาแล้วแล้วเติมบางอย่างเข้าไปก็คงไม่เสียหายอะไรมาก เพราะว่าในที่สุดมันก็อย่างนี้ เพียงแต่ว่าดูว่าจะทำอะไรให้มัน Smooth เพราะว่าเราต้องทำแล้วเป็นความ เรียงที่เหมาะสมด้วย ไม่ใช่ยาวยาวเกินไปแล้วยิ่งอ่านไม่รู้เรื่อง ฉะนั้นในหลาย ๆ ส่วนนี้ถ้าบางครั้งรู้สึกว่ามัน เหมือนกับตัวบทเลยนี้แล้วก็ไม่จำเป็น เราก็จะตัดออกเหมือนกันครับ แต่เผอิญครั้งนี้เราถูกบังคับภาคบังคับ ว่าต้องอธิบาย (๒) (๓) (๔) ถึง (๘) ไม่รู้ว่าอะไรใส่ key word เข้าไป คล้าย ๆ อันนั้นมันพอหรือเปล่า หรือว่า เอายาว ๆ อย่างนี้ แต่มันก็คงไปได้ นะครับ ในเมื่อมันเป็นเรื่องใหญ่นี้ มันเป็นเรื่องการบริหารจัดการแผ่นดิน ขึ้นมา เพียงแต่ที่เราตัดไปแล้วนะครับว่า มันไม่ได้เป็นในเรื่อง Good Governance อะไร แต่ว่าเป็นหลักอื่น แล้วเป็นเรื่องของการบริหารราชการแผ่นดิน เพราะฉะนั้นขออนุญาตต่อดับมาที่ (๒) นี้ ที่ (๒) นี้ถ้าใครไม่ ระวังนี้หลุดเลยเพราะว่าจริง ๆ เป็นส่วนที่เสนอเพิ่มเข้ามาใหม่ แล้วลึกลับกว่าจะให้ใช้แผนพัฒนาจังหวัดของ ผู้ว่าราชการจังหวัดระบบ CEO เป็นหลัก แล้วในที่สุดเขาก็มีคนพบตรงนั้นแล้วก็แก้มาเป็นความปรากฏอยู่

วันที่ ๔ กรกฎาคม ๒๕๕๐

ตรงนี้ เพราะถ้าหลุดไว้ตรงนี้ทุกอย่างไปผูกกับจังหวัดหมดเลยแล้วก็จะเข้ารอบเดิม แต่ว่าเขาเปลี่ยนมาใหม่ นี่มันเหมาะสมแล้ว เพราะฉะนั้นหลักขาดความสอดคล้องกับของท่านประโกชณ์ ผมถึงเห็นด้วยอย่างยิ่ง เพราะมันแก้ปัญหาในอดีต ไม่ได้ไปเน้นจุดใดจุดหนึ่ง เพราะฉะนั้นเราทำอย่างไรครับ ให้เห็นสิ่งนี้ครับ เพราะตอนที่ร่างมีบางอย่างที่เพิ่มเข้ามาใหม่ แล้วบางอย่างก็เป็นของเดิมเข้ามาครับ ของใหม่จะมีอีกอันหนึ่งก็คือในเรื่องของสภาพพัฒนาการเมือง เดิมมันมีแต่เรื่องแผนพัฒนาการเมืองใน (๗) นี่มีของใหม่เข้ามาอีกอันหนึ่งคือ สภาพพัฒนาการเมือง ฉะนั้นใน (๒) นี้คงจะต้องเน้น key word ของท่านประโกชณ์นะครับ

นายประโกชณ์ สภาวสุ : เหตุที่จะต้องจัดระบบเพื่อป้องกัน ไร่ครับ เหตุที่ต้องจัดระบบเสียใหม่ป้องกันความซ้ำซ้อนทั้งแผนงานและงบประมาณ ใช้คำว่า แทรกแซง มันมีความรู้สึกเหมือนเจตนาที่จะเข้าไปทำงาน แต่บางที่ไม่ทำ แต่ไม่มีใครทำเลยครับ ไม่รู้ใครจะเป็นคนทำ หาเจ้าภาพไม่เจอหลายเรื่องเลยครับ เรื่องกำจัดขยะเรื่องอะไร

นายวัชรินทร์ ปัจเจกวิญญูสกุล : รัฐต้องกำหนดขอบเขตและความสัมพันธ์ระหว่างอำนาจหน้าที่ราชการส่วนกลาง ภูมิภาค และท้องถิ่นให้ชัดเจน คือที่ผ่านมาไม่ชัดเจน รู้สึกในส่วนท้องถิ่นในหมวดว่าด้วยการปกครองท้องถิ่นก็พูดถึงการไปออกกฎหมายเหมือนกัน กลับสู่ให้จังหวัดทำแผนพัฒนา รู้สึกอันนี้จะมีพระราชบัญญัติเข้า สนช. ที่จะให้ผู้ว่าตั้งงบประมาณเสนอโดยตรงต่อรัฐบาลได้ ก็นำมาใส่ตรงนี้ ทั้งนี้เพื่อป้องกันความซ้ำซ้อนและให้เกิดการพัฒนาที่ต่อเนื่องและยั่งยืน อย่างนั้นเดิมไปเลย

นายประโกชณ์ สภาวสุ : และสนับสนุนให้จังหวัดมีแผนและงบประมาณในการพัฒนาเพื่อประโยชน์ของประชาชนในพื้นที่ คือต้องการที่จะบอกให้เห็นถึงว่าต้องเป็นไปตามความต้องการของประชาชนคือถูกต้องตามความต้องการของประชาชน เพราะฉะนั้นเราเดิมต่อจากชื่อท่านเมื่อนี้ได้เลยครับ หลักความสอดคล้องและต่อเนื่องนี้ครับ

นายวัชรินทร์ ปัจเจกวิญญูสกุล : เพื่อป้องกันความซ้ำซ้อนและตอบสนองความต้องการประชาชนอย่างแท้จริง และตอบสนองความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นอย่างแท้จริงได้ใหม่ ท้องที่หรือพื้นที่ ๒ อย่าง ท้องที่มันส่วนภูมิภาค

ประธาน : คำว่าท้องที่ เดี่ยวจะมีคน Take over ไปอีก เพราะท้องที่มันมีเจ้าของไปที่จังหวัดหมดครับ เพราะจังหวัดก็พยายาม มันมีตัวแทนของคนบางคนนี่ไปอยู่ในคณะกรรมการยกเว้นรัฐธรรมนูญ แล้วก็พยายามจะไปให้เข้าทางตัวเองให้ได้ ซึ่งมันไม่ถูกต้อง อย่าใช้คำว่า ท้องที่ ใช้พื้นที่ดีกว่าครับ

นายวัชรินทร์ ปัจเจกวิญญูสกุล : (๓) นี้พูดถึงการกระจายอำนาจของท้องถิ่น ซึ่งผมก็ลองไต่ถามก็คือ รัฐต้องกระจายอำนาจให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้มีความอิสระในการบริหารจัดการและ

คณะอนุกรรมการบันทึกเจตนารมณ์
วันที่ ๔ กรกฎาคม ๒๕๕๐

อารีรัตน์ ๖/๔

ส่งเสริมให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีบทบาทในการพัฒนาเศรษฐกิจ ระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการและโครงสร้างพื้นฐานในท้องถิ่นระยะยาวท้องถิ่นอย่างทั่วถึงและเท่าเทียม โดยเฉพาะจังหวัดที่มีความพร้อมต้องได้รับการส่งเสริมให้เป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นขนาดใหญ่ ทั้งนี้ต้องคำนึงถึงเจตนารมณ์หรือความต้องการของประชาชนในพื้นที่นั้นเป็นสำคัญ จริงก็คือยกย่องมาจาก ๓ พอ ๓ อ่านแล้วไม่ค่อยเข้าใจ ยาวไปไหม

ประธาน : รัฐบาลต้องเห็นความสำคัญของหลักการกระจายอำนาจได้ไหมครับ เอาสั้น ๆ ไปเลยเพราะตัวบทมันมีอยู่แล้วทั้งหมดครับ ไม่รู้จะได้หรือเปล่าครับ

นายวัชรินทร์ บัจเจกวิญญูสกุล : ต้องให้ความสำคัญ ที่มาตราตรงนั้นมันจะไปขยายอยู่ใน การปกครองส่วนท้องถิ่น ตรงนั้นมันจะมาขยายตรงนี้ทั้งหมด ช้า ๆ กันหมด

ประธาน : เชิญท่านประโกชณ์ครับ

นายประโกชณ์ สภาวสุ : จริง ๆ หัวใจสำคัญก็คือว่าให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนี้มีความเท่าเทียมกันในการเข้าถึงการพัฒนาในทุกด้าน ไม่ว่าจะเป็นด้านสาธารณูปโภค สาธารณูปการ และสาธารณเทศ หัวใจอยู่แค่ตรงนี้ครับ ให้เกิดความเท่าเทียมกันในการเข้าถึงการพัฒนาในทุกด้าน ผมว่าน่าจะมีคำนี้

นายประโกชฌ์ สภาวสุ : ในการเข้าถึงการพัฒนาในทุกด้าน (๓) รัฐบาลต้องให้ความสำคัญ
สำคัญในหลักการกระจายอำนาจ โดยให้ความสำคัญเท่าเทียมกันในการเข้าถึง ใครให้ละ รัฐบาลให้ อาทิเช่น
เราก็เขียนว่า การพัฒนาเศรษฐกิจ สาธารณูปโภค สาธารณูปการ

ประธาน : ท่านอาจารย์มนตรี ถ้าใช้คำว่า รัฐ คนก็ไปตีความอะไรกว้างไป เมื่อสักครู่
คุยกันว่าเลยใช้คำว่า รัฐบาล แทน อาทิเช่น ก็คงจะไม่มีปัญหาอะไร น่าจะต่อได้ระดับต่อไป (๔)
ที่นี้เราตัด (๑) ไปแล้ว เท่ากับว่าต้องเลื่อนไปว่า (๒) เท่ากับ (๑) (๓) เท่ากับ (๒) ต่อไป (๔) ระบบงาน
ภาครัฐ

นายประโกชฌ์ สภาวสุ : อันนี้เป็น Good governance ใช้นิยาม

ประธาน : ประธานโทษครับ มันพัฒนาระบบงานภาครัฐ หรือว่าเน้นที่พัฒนาบุคลากร
ภาครัฐ

นายประโกชฌ์ สภาวสุ : น่าจะเป็นบุคลากร

ประธาน : ถ้าเป็นระบบงานมันก็มีบุคลากรอยู่ในนั้น แล้วมีอย่างอื่นอยู่ในนั้น คือเหมือน
เขามองที่ระบบใหญ่

นายประโกชฌ์ สภาวสุ : มันมี Regulation อยู่ในตัว

นายวัชรินทร์ ปัจเจกวิญญูสกุล : ถ้าจะเติมก็เติมได้ครับ อันนี้ผมมองที่ตัวบุคคล
คืออธิบายให้มันง่ายขึ้น คือรวมทั้งรัฐวิสาหกิจด้วยอะไรด้วย มันน่าจะอยู่ในตรงนี้หมด และวิธีปฏิบัติ
ราชการ การบริหาร การบริการ การพัฒนาบุคลากรของรัฐทั้งส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค ส่วนท้องถิ่น
มีความสามารถคุณธรรมและจริยธรรม พัฒนารูปแบบปฏิบัติราชการและนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมือง
ที่ดีมาใช้

นายประโกชฌ์ สภาวสุ : น่าจะใช้คำว่า โดยยึดหลัก และนำ นี้ คู่มือเขาไป

นายวัชรินทร์ ปัจเจกวิญญูสกุล : ถ้าเพิ่มตรงนี้ได้ ถ้าจะใส่ว่าเป็น Function ของ
องค์กรด้วยก็เพิ่ม พัฒนาองค์กรและบุคลากรภาครัฐ

นายมนตรี รูปสุวรรณ : คือถ้าอาจารย์ไปเปลี่ยน มันก็เหมือนท่านกำลังไปร่าง
รัฐธรรมนูญขึ้นมาอีก แต่ถ้อยคำเหมือนเดิม แต่อาจารย์ไปใช้อีกวรรคหนึ่ง ที่นี้ปัญหาที่ท่านบอก
คือหมายความว่าต้องการให้ดีขึ้น แต่ถ้าท่านไปใช้ถ้อยคำอีกอันหนึ่งคงไม่จบ เพราะว่าไม่คลุม
เหมือนกับตอนคนยกร่างทำ

นายประโกชฌ์ สภาวสุ : แล้วจะเขียนอย่างไร หรือไม่ควรเขียนเลย

นายมนตรี รูปสุวรรณ : พัฒนางานภาครัฐ อย่างนี้เติมคำว่า Good governance
เพื่อจะขยายความ การบริการที่ดี หรือขยายความคำว่า คุณธรรม อย่างนี้ก็

นายประโภชน์ สภาวสุ : คุณธรรม จริยธรรม ก็หมายถึงว่าไม่คอร์รัปชัน

นายวัชรินทร์ ปัจเจกวิญญูสกุล : ใช้ คุณภาพ คือความสามารถคู่คุณธรรม หรือคำ
ที่ใช้กันไป คือมันมีคำหนึ่งที่ผมใช้ก็คือ มีความสามารถคู่คุณธรรม ซึ่งปกติก็จะใช้กันอยู่ แต่ในตัวบท
มันใช้ พัฒนาคุณภาพ เฉย ๆ คือจะเอาตามตัวบทเลยก็จะเป็นการลอกตัวบทอีก

ประธาน : ถ้าอย่างนั้นตรงนี้ผ่านไปนะครับ ต่อไป (๔) ครั้งที่แล้วไปเร็วมาก วันนี้เรา
กลับมาสู่จังหวะเดิม

นายวัชรินทร์ ปัจเจกวิญญูสกุล : ไม่เป็นไร มันหลายมาตรการรวมกัน (๕) อันนี้ก็ยุบรวม
มาจากก็คือการบริหารราชการ การจัดระบบงานเพื่อบริการ ที่จริงรัฐต้องจัด บริการสาธารณะต้องเป็นไป
อย่างรวดเร็ว มีประสิทธิภาพ โปร่งใส สามารถตรวจสอบได้ โดยคำนึงถึงการมีส่วนร่วมของประชาชน

นายประโภชน์ สภาวสุ : อันนี้จะหยุดดสักหน่อยว่า อันนี้คือหัวใจของ Good
governance ตรวจสอบได้ ซึ่งถือเป็นหัวใจหลักของการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี อันนี้ควรเอาลงมา
อธิบายข้างล่าง

นายวัชรินทร์ ปัจเจกวิญญูสกุล : ตาม Good governance อะไรก็ใส่ลงไป

นายประโภชน์ สภาวสุ : จริง ๆ เป็นหัวใจหลักคือ โปร่งใส มีประสิทธิภาพ ตรวจสอบได้

นายวัชรินทร์ ปัจเจกวิญญูสกุล : คือการมีส่วนร่วมนี้ Good governance ก็มี
ให้สามารถตรวจสอบได้ น่าจะไปไว้หลังไม่ดีกว่าหรือ โดยคำนึงถึงประชาชนให้มีส่วนร่วม ซึ่งเป็นไปตาม
หลักการบริหารกิจการที่ดี ต่อท้ายสุดเลยดีกว่า ต่อท้ายประชาชน

นายประโภชน์ สภาวสุ : พอไปต่อท้าย good governance มันพูดถึงการมีส่วนร่วม
ของประชาชนหรือเปล่า

นายวัชรินทร์ ปัจเจกวิญญูสกุล : ตรวจสอบ Transparency มีหน่วยงานพิเศษสำหรับ
ตรวจตรากฎหมายที่ขัดต่อรัฐธรรมนูญ

นายประโภชน์ สภาวสุ : หลักการสำคัญที่ท่านบอกว่ามันเป็นหลักการสำคัญ ให้ความรู้
เขาดี ไม่ใช่เป็นเพียงแค่หลักการธรรมดา แต่อันนี้มันเป็นหัวใจสำคัญ หลักการสำคัญต้องเต็ม ซึ่งเป็น
หลักการสำคัญ

นายวัชรินทร์ ปัจเจกวิญญูสกุล : ก็แบบเขียนคำพิพากษาดูก็ครั้งก็แก้เท่านั้นครั้ง
ตัวเองเขียนเอง แก้เอง อ่านไปแล้วก็ยังแก้อีก รู้สึกจัดให้มีหน่วยงานอิสระเพื่อให้ความเห็นและตรวจสอบ
การตรวจตราหมายและการบังคับใช้กฎหมายแก่หน่วยงานภาครัฐ -----

อันนี้ตามหลักกฎหมายเขาบอกว่าดำเนินการให้หน่วยงานทางกฎหมายมีหน้าที่ให้ความเห็นเกี่ยวกับการดำเนินงานของรัฐตามกฎหมายและตรวจสอบการตรากฎหมายของรัฐ ดำเนินการอย่างเป็นอิสระเพื่อให้การบริหารราชการแผ่นดินเป็นไปตามหลักนิติธรรม เติมตรงที่ว่าตามหลักนิติธรรม ต่อท้ายไปหน่อย รู้สึกเขาจะไปเขียนในหมวด ๑ องค์อันนี้ขึ้นมาในการตรวจสอบ

นายประโกชฌ์ สภาวสุ : ใน (๕) หรือ (๖) ที่เขียนนี้ จริง ๆ แล้วก็คือถ้าเราไปเขียนล้อตามนี้มันก็จะเหมือนในมาตราอีกแล้วครับ คือถ้าเราเอาหัวใจสำคัญที่จะต้องมีหน่วยงานที่เป็นอิสระเพราะว่ารัฐบาลจะเข้าไปบีบแล้วก็ให้สรุปประเด็นมาว่ากฎหมายที่ออกมาจริง ๆ แล้วเพื่ออะไร แล้วก็ไปบีบให้เห็นตามที่ตนต้องการ ซึ่งความเป็นอิสระตรงนี้จะชี้ให้เห็นเลยว่า สิ่งที่รัฐบาลออกพระราชกำหนด จริง ๆ แล้วมันไม่ได้รีบร้อนแล้วสมควรจะเป็นพระราชกำหนดแต่ประการใดเลย แต่ว่าอยากจะขยายหุ่นบ้างอะไรบ้างนี่นะครับ เพราะฉะนั้นในส่วนนี้ก็ถือว่า ต้องการที่จะเป็นกลไกที่เป็นกลางนะครับ แล้วก็ตรวจสอบรัฐบาลได้อย่างมีประสิทธิภาพ หัวใจสำคัญที่จะให้เข้ามาเฝ้าตามดูคือว่า กฎหมายนี้ออกเพื่อประชาชนแล้วมีผลประโยชน์ทับซ้อนแอบแฝงไว้หรือไม่อย่างไร เลยกำหนดว่าจะต้องตั้งหน่วยงานขึ้นมาเป็นอิสระ เหตุที่ต้องมาอิสระนี้เราก็อ้างอิงไปเลยว่า เจตนาที่ตั้งอิสระเพื่อต้องการที่จะให้หน่วยงานที่เป็นอิสระนี้เข้ามาตรวจสอบการคอร์รัปชันหรือการกระทำที่ไม่ชอบต่าง ๆ นี้อย่างเป็นกลางจริง ๆ ในแนวความคิดอย่างนี้ครับ ผมก็ไม่ทราบจะเขียนอะไรออกมา มันเป็นเจตนางเลิบนี่น่าจะเป็นลักษณะนี้ แต่ถ้าเราออกไปก็คือเราเล่ามาตราให้ฟังแต่เราไม่รู้ว่าจะจริง ๆ แล้วเขาต้องอิสระเพราะอะไร

นายวัชรินทร์ บัจเจกวิญญูสกุล : จริง ๆ แล้วอันนี้กำหนดว่าต้องมีองค์กรอิสระอันนี้ก็คือน่าจะไม่ทับซ้อนกับกฤษฎีกาเท่าที่ทราบ แล้วก็เพื่อที่จะตรวจสอบว่ากฎหมายไหนที่ขัดต่อรัฐธรรมนูญเพื่อที่จะทำการร่างขึ้นมาเสนอรัฐบาลให้มีการแก้ไขเท่าที่ฟังดู แล้วก็อีกอันหนึ่งก็คือเพื่อถ่วงดุลกับฝ่ายรัฐในการตรวจสอบ แล้วก็ให้เป็นไปตามหลักนิติธรรม ก็คือการบริหารราชการแผ่นดินต้องมีกฎหมายรองรับ ก็ต้องสร้างขึ้นมาเป็นองค์กรอิสระเกิดขึ้นตามรัฐธรรมนูญนี้ตั้งหลายองค์กร

นายประโกชฌ์ สภาวสุ : มีองค์กรคือภาคประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการที่จะตรวจสอบว่ากฎหมายไหนที่ออกมาชอบไม่ชอบ แล้วขัดต่อรัฐธรรมนูญหรือไม่อะไรนี้ เป็นทำนองนั้น ซึ่งจะไม่น่าทับซ้อน ใช้หน่วยงานทางกฎหมายเลย ใช้ได้ไหมครับ เพื่อให้การตรวจสอบการตรากฎหมายของรัฐเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ปราศจากการแทรกแซงหรืออิทธิพลใด ๆ จากรัฐบาล เพื่อให้การตรวจสอบการตรากฎหมายของรัฐเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ โดยปราศจากการแทรกแซง

นายวัชรินทร์ บัจเจกวิญญูสกุล : จัดให้มีหน่วยงานอิสระเพื่อให้ความเห็นและตรวจสอบมันต้องให้ความเห็นเขาด้วย เขาอาจจะขอกว่าความเห็น จะตรวจสอบอย่างเดียวหรือ อิสระเพื่อให้ความเห็นและตรวจสอบการตรากฎหมายของฝ่ายบริหาร ซึ่งมันก็มาทุกหน่วย ตอนนี้อย่างไรทุกหน่วยก็สามารถ

วันพุธที่ ๔ กรกฎาคม ๒๕๕๐

เสนอกฎหมายได้พัฒนากฎหมายด้วย มันจะอยู่ในมาตรา ๘๐ กว่า ๆ ที่ผ่านมาแล้ว มันจะอยู่ในข้างหน้าเกี่ยวกับกระบวนการยุติธรรม มันจะพูดถึงตรงนั้นอยู่ ซึ่งตรงนี้มาตรานี้มันพูดถึงหน่วยราชการที่เข้าไปทำเรื่องต่าง ๆ มากมาย ที่จริง key word มันอยู่ราชการบริหารราชการแผ่นดิน จะทำอะไรนี่ต้องเป็นไปในหลักนี้ แต่จริง ๆ แล้วในมาตรานี้มันแยกย่อยออกไปอีก แคนโยบายเศรษฐกิจ นโยบายการพัฒนากฎหมาย มันจะไปอยู่อีกมาตราหนึ่ง ซึ่งมันจะแยกออกไปอีก เพื่อให้ความเห็นและตรวจสอบการตรากฎหมาย ซึ่งฝ่ายบริหารเป็นเพียงภาพปราศจากการแทรกแซงใด ๆ จากรัฐบาล ตอบตามหลักนิติธรรม เพื่อให้เป็นไปตามหลักนิติธรรมตามกระบวนการของรัฐบาล

ประธาน : ให้มีเฉย ๆ ได้ไหมครับ

นายวัชรินทร์ บัจเจกวิญญูสกุล : นี้อย่างไรมันเป็นอิสระทางกฎหมาย จัดให้มีแผนพัฒนาการเมืองรวมทั้งจัดให้มีสภาพพัฒนาการเมืองที่มีความเป็นอิสระเพื่อติดตามสอดส่องให้มีการปฏิบัติตามแผน

ประธาน : ถ้าอย่างนั้นผ่านนะครับ โอ.เค. ครับ ต่อไป ๘

นายวัชรินทร์ บัจเจกวิญญูสกุล : เพื่อให้ข้าราชการและเจ้าหน้าที่ของรัฐ จัดให้ข้าราชการและเจ้าหน้าที่ของรัฐได้รับสิทธิประโยชน์อย่างเหมาะสม เช่น หลักประกันการปฏิบัติหน้าที่หรือหลักประกันการดำรงชีพหลังพ้นจากหน้าที่ อันนี้ผมเติมเข้าไปเองก็น่าจะเป็นเรื่องนั้น เพราะว่าเขามีการอภิปรายว่าข้าราชการนี้ไม่มีหลักประกันตรงนั้น

ประธาน : เขาพูดถึงคณะกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรมอะไรไหมครับ เพราะว่าจริง ๆ แล้วสิทธิประโยชน์อะไรทั้งหลายมันมีคนดูแลอยู่แล้วมีเรื่องอุทธรณ์ร้องทุกข์มีอะไรอยู่ ต่อไปก็จะมีเรื่องการพิทักษ์ระบบคุณธรรม แต่ไม่รู้ว่าจำเป็นหรือไม่ครับ

นายวัชรินทร์ บัจเจกวิญญูสกุล : ตรงนี้ทำแล้วเสนอเมื่อวานนี้ใช่หรือเปล่า ที่ร้องทุกข์ของตำรวจนี้ เขาเสนอตั้งเป็นสำนักงานขึ้นมาอิสระ

ประธาน : key word นี้มันมาจากคำว่า สิทธิประโยชน์นะครับ ได้รับสิทธิประโยชน์อย่างเหมาะสม มันพูดเกินหรือเปล่า สิทธิประโยชน์

นายวัชรินทร์ บัจเจกวิญญูสกุล : การรักษาพยาบาล บำเหน็จบำนาญ หลักประกันหลังเกษียณ เพราะผมว่าบางทีลูกจ้างประจำนี้ไม่ได้ต้องไปเข้าหลักทั่วไป สิทธิประโยชน์ รักษาพยาบาล หลักการดำรงชีพ ตัดออกไปเลย หลักประกันการปฏิบัติหน้าที่ หรือหลักประกันการดำรงชีพ

ประธาน : หมายเหตุ ใช่ไหมครับ มีความหมายยิ่งขึ้น มีบัญญัติปีหนึ่ง ๆ เป็นครั้งแรก รัฐธรรมนูญปีหนึ่ง ๆ เป็นครั้งแรก ไม่รู้ว่าเราบอกว่าเป็นครั้งแรกได้หรือเปล่า หรือว่าน่าจะต้องออกครับ ด้านการบริหารราชการมีใช่ไหมครับ ด้านการบริหารราชการแผ่นดินมีปีหนึ่ง ๆ เป็นครั้งแรก โอ.เค. ผ่านครับ

ต่อไปส่วนที่ ๕ แนวนโยบายด้านศาสนาสังคม การศึกษา การสาธารณสุขและวัฒนธรรม
มาตรา ๗๘ มาตรา ๗๘ นี้ต้องอ่านทุกคำเลยนะครับ ในรายงานการประชุม ซึ่งมีวันสุดท้าย ซึ่งยังไม่มา เอา
ตรงนี้ไปก่อน เคารพครับ

นางสาววนิดา ทิพย์นวจินดา : มาตรา ๗๘ เจตนารมณ์ เพื่อกำหนดให้รัฐบาลต้องให้
ความอุปถัมภ์และคุ้มครองศาสนา

๑. รัฐบาลต้องให้ความอุปถัมภ์และคุ้มครองพระพุทธศาสนาซึ่งเป็นศาสนาที่ประชาชนชาว
ไทยส่วนใหญ่นับถือมาช้านาน ส่วนศาสนาอื่น ๆ รัฐบาลก็ต้องให้ความอุปถัมภ์และคุ้มครองเช่นกัน

๒. รัฐบาลต้องส่งเสริมและสนับสนุนความเข้าใจอันดีระหว่างศาสนิกชนของทุกศาสนา
รวมทั้งหลักธรรมของศาสนามาใช้ดำเนินชีวิต

หมายเหตุ ๑. หลักการคงเดิมตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐
โดยแก้ไขถ้อยคำเล็กน้อยเพื่อให้เกิดความชัดเจนยิ่งขึ้น

๒. หลักการดังกล่าวนี้มีบัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช
๒๕๔๐ เป็นครั้งแรก

นายประโกชน์ สภาวสุ : ๒ คำที่น่าจะเห็นในมาตรา ๗๘ มาตราข้อยอดฮิตประจำปี คือคำ
ว่า เสรี และคำว่า เสมอภาค คือเสรี จุดประสงค์ คือ เสรีภาพในการนับถือศาสนาแล้วความเสมอภาคที่
จะต้องได้รับในทุกศาสนาจะต้องมีความเสมอภาคกัน ๒ อย่างนี้เป็นสิ่งที่สำคัญมากครับ

นายวัชรินทร์ ปัจเจกวิญญูสกุล : สิทธิมาตราเท่าไร สิทธิสมบูรณ์ อันนี้พูดถึงแนวนโยบาย

นายวัชรินทร์ บัจเจกวิญญูสกุล : แก่คำว่า รัฐบาล เป็น รัฐ กำหนดให้รัฐต้องให้
แล้วเราอธิบายถึง พูดถึงให้เห็นนามธรรมเป็นรูปธรรม มาตรานี้มีท่านใดจะแก้ไขอะไรอีกไหม เราจะเขียน
ไว้เลยได้ไหม รัฐต้องออกกฎหมายคุ้มครองพระพุทธศาสนา

ประธาน : ยุ่งอีกครับ ผมพยายามตรวจสอบเหมือนว่ามันไม่ใช่ว่าต้องออกกฎหมาย
ทุกมาตรา

นายวัชรินทร์ บัจเจกวิญญูสกุล : คือเท่าที่ผมฟังดูก็ยังมีบางส่วน คือในความเห็นของผม
ผมเห็นว่าควรจะไปปรับปรุงพระราชบัญญัติว่าด้วยพุทธศาสนา เอาผิดกับพวกที่กระทำความผิด แล้วไป
ผิดอาญา น่าจะไปลงโทษหนักพวกนั้น อันหนึ่ง แล้วก็กำหนดให้มีกองทุน หรือมีการไปสนับสนุนในเชิงนั้น
ดีกว่า ซึ่งมีอาจารย์ ดอกเตอร์จากมหิดลโทรมาหาผม จบจาก Oxford ท่านหัวชนฝาเลยว่าคุณต้องบันทึกให้

นายประโกชน์ สภาวสุ : ในมาตรา ๗๘ ช่วงท้าย รวมทั้งสนับสนุนการนำหลักธรรม
ของศาสนา ศาสนาอะไรครับ ของทุกศาสนา ก็น่าจะเขียนให้ชัดว่าของทุกศาสนา เพราะเวลานี้พูดถึง
ศาสนาพุทธและศาสนาอื่น ๆ เรามามีประธาน ๒ คน คือศาสนาพุทธกับศาสนาอื่น ๆ รวมทั้งสนับสนุน
การนำหลักธรรมของศาสนามาใช้เพื่อเสริมสร้างคุณธรรม ตกลงรัฐจะต้องสนับสนุนนำศาสนาคริสต์
ศาสนาฮินดูมาเสริมสร้างคุณธรรม และพัฒนาคุณภาพชีวิตด้วยหรือครับ มั่นงน่ะครับ ผมเป็นรัฐบาลเอง
ผมถึงว่าตกลงแล้วผมจะนำ ๔ - ๕ หลักของศาสนาพัฒนาอย่างไรให้กับประชาชน แล้วประชาชน
จะมององค์ประกอบนี้อย่างไร

นายวัชรินทร์ บัจเจกวิญญูสกุล : คือในนี้เขียนกว้าง ๆ ที่เขาบอกว่ารวมทั้งสนับสนุน
การนำหลักธรรมของศาสนามาใช้เพื่อเสริมสร้างคุณธรรมและพัฒนาคุณภาพชีวิต ก็คือให้ยึดถือปฏิบัติ
ตามหลักพระธรรมคำสอน เพื่อไม่ทำผิด ไม่อะไรต่ออะไรพวกนี้ ให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น ก็คงต้องส่งเสริม
ในลักษณะนั้น ก็เติมลงไปก็ได้ แต่ที่นั่นมันก็ไปซ้ำตัวบท ผมก็เขียนกว้าง ๆ

นายประโกชน์ สภาวสุ : คำว่า เจตนารมณ์ แล้วเพื่อกำหนดให้รัฐบาล แล้วก็เหมือนกับ
ในมาตรา ผมไม่อยากเขียนเลย อยากจะใช้คำพูดอื่นที่เพิ่มขึ้นไป จะได้ไม่ต้องเสียเวลาอ่าน แล้วก็มาอ่านซ้ำ
อย่างนี้ แล้วเราก็ไม่เคยทำอย่างนี้ในมาตราอื่น ๆ เลย อยากรบกวนให้ทุก ๆ ท่านช่วยใช้คำพูดที่ง่าย หรือว่า
อะไรที่เป็นในทิศทางนี้ จะดีไหมกว่าที่เราจะดึงออกมาอุปถัมภ์และคุ้มครองเหมือนเดิม แล้วก็หัวใจของรัฐ
จะต้องทำก็คือส่งเสริมความเข้าใจ ส่งเสริมความสมานฉันท์ระหว่างศาสนิกชน และสนับสนุนการนำ
หลักธรรมของศาสนาเพื่อเสริมสร้างคุณธรรมและพัฒนาคุณภาพชีวิต จริง ๆ เจตนารมณ์แล้วรัฐต้องการ
ให้ประชาชนได้นำหลักธรรมไม่ว่าจะเป็นศาสนาใดก็ตามมาเพื่อที่จะสร้างให้ตนนั้นมีชีวิตที่ผาสุก และทำให้
ประเทศชาติมีความร่มเย็นเป็นสุข โดยที่ไม่ว่าจะอยู่ศาสนาใดก็ได้ น่าจะไปในทำนองนี้ ว่าเจตนาจริง ๆ
ที่มาอุปถัมภ์ที่ดี ที่มาคุ้มครองที่ดี ที่มาสร้างความเข้าใจ ความสมานฉันท์ที่ดี เพื่อให้ทุกคน ทุกศาสนา

วันพุธที่ ๔ กรกฎาคม ๒๕๕๐

อยู่ร่วมกันอย่างสันติ แล้วก็นำเอาหลักธรรมที่แต่ละคนเชื่อมมาช่วยกันพัฒนาสังคม ซึ่งทำที่สุดการพัฒนาสังคมก็คือการพัฒนาประเทศในทำที่สุดนั่นเอง น่าจะเป็นลักษณะทำนองนี้

นายวัชรินทร์ บัจเจกวิญญูสกุล : เพราะว่ามันขึ้น โดยให้รัฐต้องให้ความอุปถัมภ์ และคุ้มครองพระพุทธศาสนา ซึ่งเป็นศาสนาส่วนใหญ่และศาสนาอื่น ๆ ด้วย และอันที่ ๒ ก็ต้องส่งเสริมก็ต้องกำหนดให้รัฐต้องส่งเสริมใช้ใหม่ถ้าจะเอาอย่างนั้น เดียวขึ้นไปตรงเจตนารมณ์ เพื่อกำหนดให้รัฐต้องส่งเสริมให้ประชาชนนำหลักธรรมของศาสนาไปใช้ในการส่งเสริมคุณภาพชีวิต มาใช้ในการดำเนินชีวิต ก็พอ ผมว่าแค่นั้นกว้าง ๆ เพื่อกำหนดให้รัฐต้องส่งเสริมให้ประชาชนนำหลักธรรมมาใช้ในการดำเนินชีวิต แค่นี้ก็น่าจะพอ

นายประโกชน์ สภาวสุ : ผมพยายามเขียนดู ขออนุญาตเสนอนิดหนึ่ง เพื่อให้ประชาชนในชาติไม่ว่านับถือศาสนาใด ๆ ได้นำเอาหลักการของศาสนาที่ตนนับถือมาปฏิบัติและส่งเสริมคุณภาพชีวิตของตน อันจะเป็นการนำสังคมสู่การพัฒนาที่เป็นสุขและร่มเย็นสืบไป

ประธาน : เขียนอย่างไรก็ได้ แต่ว่าอันดับ ๑ ต้องศาสนาพุทธ เพราะอ่านดูแล้วถ้าศาสนาพุทธหายไปเลยเป็นเรื่องเลย อันดับ ๑ ต้องศาสนาพุทธ คือผมกำลังคิดอยู่ว่าต้องลอกคำตัวบทลงมา คือเอาของ Draft แรกเลย แล้วก็ลอกข้อความตัวบทมา อย่างเช่น เพื่อกำหนดให้รัฐบาลต้องให้ความอุปถัมภ์และคุ้มครองพระพุทธศาสนาซึ่งเป็นศาสนาที่ประชาชนชาวไทยส่วนใหญ่ นับถือมาช้านาน และศาสนาอื่น แล้วก็มีการส่งเสริมอื่น ๆ แล้วก็จบไปเลย

นายประโกชน์ สภาวสุ : เพื่อให้ประชาชนในชาติซึ่งส่วนใหญ่ นับถือศาสนาพุทธ และศาสนาอื่น ๆ ได้นำเอาหลักการของศาสนาที่ตนนับถือมาปฏิบัติและส่งเสริมคุณภาพชีวิต เขียนต่อจนจบ อย่างนี้ได้ไหม นี่คือเจตนารมณ์ เราไม่ต้องมีข้อ ๑ ข้อ ๒ เลย ตัดทิ้งได้เลย เหตุที่คุ้มครองเพราะอะไร เพื่อให้มาปฏิบัติส่งเสริมคุณภาพชีวิต จึงคุ้มครองใช้ใหม่ครับ คุ้มครองไม่ให้ใครรังแก

ประธาน : เราเน้นผลคงยากแล้ว เพราะว่ามาตราบนี้มันมีความสำคัญเฉพาะเรื่องเลย เขาเน้นว่าให้รัฐคุ้มครองอุปถัมภ์ให้ได้ เขาเน้นตรงนี้มากกว่าผล เขาต้องการให้รัฐให้ความสำคัญเรื่องนี้ ให้ความสำคัญกับศาสนาพุทธมาก ๆ เพราะฉะนั้นเอาตรงนี้ได้ไหม เพราะว่าถ้าท่านเสนอมันเป็นในเรื่องผลแล้วในที่สุดคนก็จะไม่พอใจอีก เพราะว่าเหมือนไม่ตรง เราก็เอาแบบตรง ๆ เลย เอาตรง ๆ ก็คือตามร่างเดิม แล้วก็ลอกตัวบทลงไปเลยจะดีไหมครับ

นายประโกชน์ สภาวสุ : ถ้าอย่างนั้นก็บอกว่า เพื่อให้พระพุทธศาสนามีความเป็นปึกแผ่น เจตนารมณ์ที่คุ้มครองและอุปการะคือเพื่อให้มีความเป็นปึกแผ่น คือกล้าเขียนไปเลย กล้าที่จะเขียนเลยว่า เหตุที่ทำนี้ก็เพื่อให้ศาสนา

นายวัชรินทร์ บัจเจกวิญญูสกุล : คือผมว่าอย่างนี้ดีแล้ว ให้กลาง ๆ ดีกว่า เพื่อกำหนดให้รัฐต้องให้ความสำคัญอุปถัมภ์และคุ้มครองพระพุทธศาสนา

ประธาน : ขออนุญาตแจ้งที่ประชุมว่า เนื่องจากการบริหารการประชุมเขาจะต้องให้เราจบการประชุมตอน ๑๔.๕๐ นาฬิกา เพราะฉะนั้นเราจะเหลือเวลาอีกเพียง ๒๐ นาที เพราะว่าต้องมีช่องว่างสำหรับการเปลี่ยนห้อง ต้องขออนุญาตว่าวันนี้มีเวลาอีกแค่ ๒๐ นาที ที่นี้วันศุกร์อาจจะต้องงดประชุม

นายวัชรินทร์ บัจเจกวิญญูสกุล : คือใน ๒ Version นี้ อันแรกก็คือรัฐจะต้องไปดูตัวศาสนา ส่วนอันที่ ๒ ก็คือตัวประชาชน ว่าทำอย่างไรที่จะให้ประชาชนปฏิบัติตามหลักธรรม

นายประโกชฌ์ สภาวสุ : เพื่อให้พระพุทธศาสนาอันเป็นศาสนาประจำชาตินั้นได้รับการฟื้นฟูอย่างจริงจัง

นายวัชรินทร์ บัจเจกวิญญูสกุล : อันที่ ๒ ก็ส่งเสริมสนับสนุน

นายมนตรี รูปสุวรรณ : เอาอย่างท่านประธานว่า อย่าไปขยายความมาก

ประธาน : คือไม่อย่างนั้นต้องเฉลี่ยความรับผิดชอบ เพราะพระท่านเยอะ

นายวัชรินทร์ บัจเจกวิญญูสกุล : รวมทั้งหลักธรรมมาใช้ในการดำเนินชีวิต อันนี้กว้าง ๆ ให้เขาไปตีความเอา เอาภาษาง่าย ๆ น่าจะมี ๒ ข้อพอ

นายประโกชฌ์ สภาวสุ : ถ้าท่านประธานลองอ่านอันที่ ๒ ดี ๆ จะเห็นว่าพูดถึงแต่พุทธศาสนาอย่างเดียวเลย รัฐบาลต้องส่งเสริมและสนับสนุนความเข้าใจอันดีระหว่างศาสนิกชนของทุกศาสนา รวมทั้งหลักธรรม ศาสนาอื่นมีหลักธรรมที่ไหน เขาไม่ใช้คำว่าหลักธรรม มันเป็นอย่างอื่นแล้ว อย่างศาสนาอิสลามจะเป็นหลักธรรมของศาสนาอิสลามได้อย่างไร

คณะกรรมการบริหารงานที่กเจตนาธรรมณ์
วันที่ ๔ กรกฎาคม ๒๕๕๐

อารีรัตน์ ๑๐/๑

นายวัชรินทร์ ปัจเจกวิญญูสกุล : ใช้หลักคำสอนได้ใหม่ รวมทั้งหลักคำสอนมาใช้

ประธาน : เอาหลักคำสอนก็แล้วกันครับ

นายวัชรินทร์ ปัจเจกวิญญูสกุล : ในตัวบทเขาใช้คำหลักธรรมของศาสนามาใช้ เสริมสร้าง
คุณธรรมและคุณภาพชีวิต

ประธาน : หลักธรรมและหลักคำสอนของพุทธศาสนาได้ใหม่ครับ ไหน ๆ ก็
ไหน ๆ แล้ว ขออนุญาตนะครับ รวมทั้งหลักธรรมและหลักคำสอนของทุกศาสนาได้ใหม่ครับ เอา
ทุกศาสนากลับมานะครับ

นายวัชรินทร์ ปัจเจกวิญญูสกุล : รวมทั้งหลักธรรมและหลักคำสอนของทุกศาสนามาใช้
อย่างนี้ยอมรับได้ใช่ไหม

ประธาน : ถ้าอิสลามต้องไปถามอาจารย์สมคิดครับ โอ.เค. ที่นี้หมายเหตุ
หมายเหตุแค่นี้พอหรือไม่ครับ อันนี้คงดูอีกทีได้เพราะว่าเป็นการประชุมทั้งวันเรื่องมาตราบนี้ เอาไว้ให้รายงาน
การประชุมมาก่อนดีกว่า แล้วค่อยมาดูอีกรอบหนึ่ง เอาแค่นี้ก่อนนะครับ ที่นี้เนื่องจากเราเหลือเวลาอีกนิด
เดียวแล้วนะครับ แล้วมีเรื่องสำคัญที่จะต้องหารือ จะต้องขอติที่ประชุมนี้เพื่อไปเสนอที่ประชุมใหญ่เรื่องหนึ่ง
ครับ อันแรกก่อน สำหรับการประชุมวันศุกร์ด้วยเหตุที่มีคณะกรรมการหลายท่านติดภารกิจจริง ๆ นะ
ครับ จำเป็นจะต้องขอขงดประชุมสำหรับวันศุกร์นะครับ แล้วประชุมครั้งต่อไปจะเป็นวันจันทร์ สัปดาห์หน้าจะ
เป็นวันจันทร์กับวันพุธ เพราะว่าวันศุกร์ไปที่อยุธยา ซึ่งท่านประไพชฌม์เตรียมต้อนรับเป็นอย่างดีอยู่แล้วใช่
ไหมครับ

มีเรื่องหารือครับว่า ท่านอาจารย์มนตรีท่านยินดีที่ถ้าหากว่าจะมาช่วยแต่ถ้าถ้า
จะให้สะดวกที่สุดนี้ ไม่น่าจะเป็นในนามที่ท่านเป็นที่ปรึกษาอยู่แต่ท่านอยากให้เป็นในนามที่เป็นคณะอนุ
กรรมการมากกว่าจะช่วยงานของการบริหารงานที่กเจตนาธรรมณ์ได้ดีได้สมวัตถุประสงค์มากกว่าทั้งเรื่ององค์
ประชุมทั้งอะไรหลาย ๆ อย่างด้วย เพราะฉะนั้นด้วยเหตุที่คณะกรรมการชุดนี้เราตั้งได้ไม่เกิน ๑๐ คน
แต่เนื่องจากว่าท่านนลินีนี้มาเพียงครั้งเดียวแค่นั้น เราประชุมไปเป็นสิบ ๆ ครั้งแล้วหลังจากที่ท่านประชุมนี้
เราจะไปขอมติว่าจะขออนุญาต เคยประชุมคณะกรรมการ

๑ ครั้งเท่านั้นประมาณครั้งที่ ๓ ครั้งที่ ๔ แล้วก็ไม่เคยมาอีกเลยครับ แต่เราบันทึกว่าเวลาการประชุมที่นี้มันจะ
มีปัญหาหรือไม่เราบันทึกว่าลา ถ้าครบ ๓ ครั้งเปลี่ยนตัวได้หรือยังครับ

นางสาวปรัชญาภรณ์ อมรเวช : เปลี่ยนได้แล้วค่ะ

ประธาน : ถ้าครบ ๓ ก็ โอ.เค. จะมีสิทธิครับ คือท่านไม่ว่าง แล้วช่วงก่อน ๆ นั้นเคยมี
ปัญหาเรื่องสุขภาพด้วย แต่ท่านก็พยายามมาประชุมให้ เข้าใจว่าคณะกรรมการท่านมาคนหนึ่งนะครับ
ผมก็จำไม่ได้ ดอกเตอร์นลินี อดีต สว. ครับ

คณะอนุกรรมการบันทึกเจตนารมณ์
วันที่ ๔ กรกฎาคม ๒๕๕๐

อารีรัตน์ ๑๐/๒

นายมนตรี รูปสุวรรณ : คือผมไม่ใช่อะไร คือที่เข้าอยากจะทำเป็นคณะอนุกรรมการ
เพราะว่าเวลาเดียวกับท่าน ชนะ ๒ ท่านได้บ้าง พอผมเป็นที่ปรึกษาผมไม่มีสิทธิอะไร

ประธาน : คือครั้งที่แล้วผมละเมิดข้อบังคับการประชุมไปตั้งหลายข้อแล้ว คือท่านไม่ต้อง
ห่วง เรื่องนี้เราประชุมได้เพราะว่ามีฐานะอะไรครับ เพียงแต่ว่าไม่นับเป็นองค์ประชุม
คือไม่ว่าอย่างไร อาจารย์มนตรีว่าอย่างไรทุกคนฟังอยู่แล้วนะครับ แล้วก็ในวงนี้ไม่มีโหวตนะครับ
ก็ฟังทุกคนที่มาช่วยกันประชุม ถ้าอย่างนั้นก็ไม่ต้องก็ได้ใช่ไหมครับ ผมเข้าใจว่าไม่มีโหวต
ขอบคุณครับ ผมเข้าใจเราเลิกดีกว่านะครับ เต็มมันค้างเอาไว้ ขออนุญาตปิดประชุมนะครับ

เลิกประชุมเวลา ๑๔.๔๐ นาฬิกา

กลุ่มงานชวเลข ๑

สำนักรายงานการประชุมและชวเลข